

A.A.

ΠΡΑΓΜΑΤΕΙΑ

ΤΗΣ

ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ

ΑΘΗΝΩΝ

24

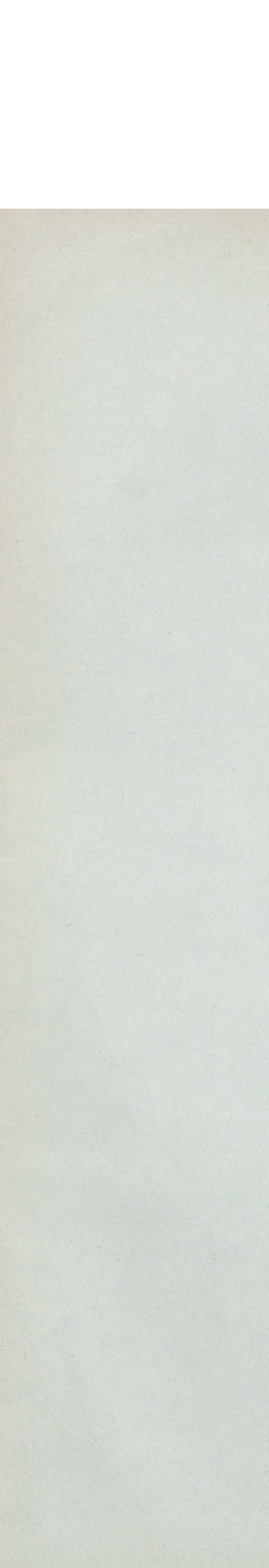

45317

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

A

ΠΙ
ΑΚ

ГРФЕИ

Δύο διαπλάτες

MENTS ON THE

ПРАГМ

As it is known,
expressed in Wol

We propose
the conditions of G

place at the same time
between the maximum and minimum values.

The data are given in Table I.

In order to minimize the number of columns, we have

the maximum value of the column is 1204.

ГРАФ

САМОВОЛЕНДІ

ПРАГМАТИКА РИКІА

ΠΡΑΓΜΑΤΕΙΑΙ ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΟΥ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

As it is known

expressed in Wolf's

We propose

observations of G.

the Sun between

That is to say, if

place at the rotation

between the minimum

The data used

I_b (south hemisphere)

ordinary numeration

columns give the

minimum area of

columns also give

fourth and fifth column

area of the spots is

in this rotation. Fifth

(ascension) and descending

the given areas of

in millionths of the

In two cases

which are observed

tation No 526) is used

lute maximum value

tation No 848) is used

um value 1204 (re-

* ΙΩΑΝΝ. ΞΑΝΘΑ

(Ανεκοινώθη κατά

Number

of

Cycles

12

13

14

15

16

17

18

Number

of

Cycles

12

13

14

15

16

17

18

19

THE A

The graphic
of R_N and R_S are
ding points lie on

If we trace these
values $(A_M)_N$, $(A_M)_S$
these differences
time and have th
 $\pm P$

where P represent
These terms may
finally led to the

(1a)

(1b)

where:

The values g
differ slightly from
being respectively

(1c)

4

one. In the
ved difference
due to the r

The a
rence (A_M)

where:

If the
hemisphere
then $f(R) =$
tion with p
fulfilled and
ation espec
(cf. table I)

If inst

where:

the periodic
portion to t

Number of Cycles
12
13
14
15
16
17
18

THE AREA

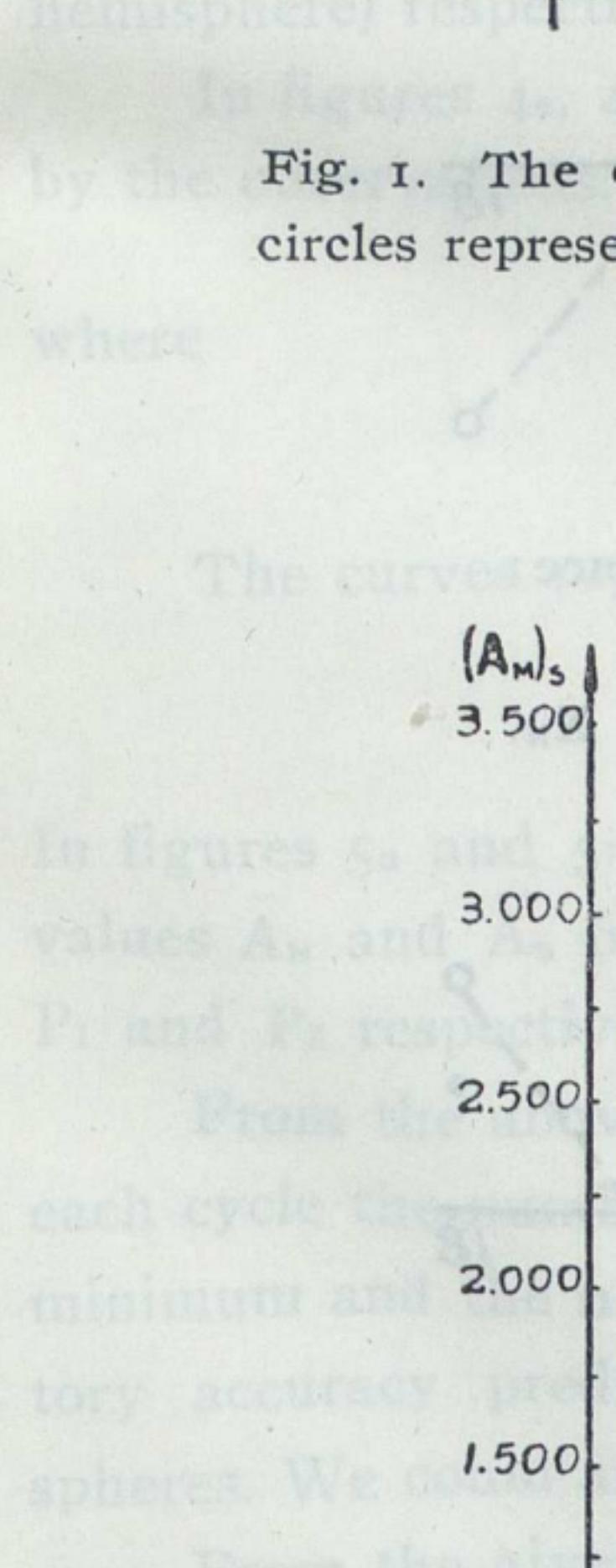

Fig. 1. The circles represent

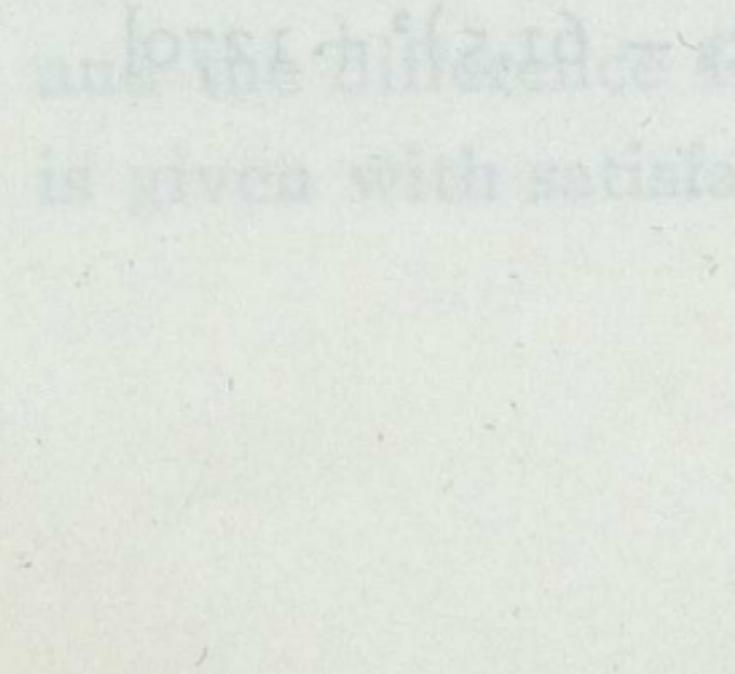

Fig. 2. The circles represent

6

In figure
given by

where

The

served values

(A_M)

and the de-

In fi-

served va-

(A_M)

and the de-

THE AREAS

Besides it shows maximum areas (A_{N}) and the areas of the spots (A_s)

$$(2a)$$

$$(2b)$$

We see from values \bar{A}_N , \bar{A}_s disappear latter terms are 2 hemispheres) respectively.

In figures 4a, 4b by the observations.

where

The curves represent the mean areas of the sun.

In figures 5a and 5b values \bar{A}_N and \bar{A}_s for the two hemispheres P_1 and P_2 respectively.

From the above we see that each cycle the number of minimum and the number of maximum with a noteworthy accuracy predicated for the two hemispheres. We could also find the mean areas.

From the given data we can find the correlation between the values of the mean areas and the fluctuations of the values of the minimum and the maximum.

A notable relation is found between the mean areas and the difference R .

It is given with satisfactory accuracy.

(4)

The follo**the obser****Acc****must be**

THE ARE

ximum of the no
20th cycle the abo
maximum of the no

This prediction is n
do not refer but to

+100
0
-100

Fig.

The obser
counts and fac
1954. The
epochs of the
penumbra) for
same tab
min) represented by
ximum areas of the
spectively and

Fig.

The

From the above
the mean areas of
hemispheres can be
dic rotations R_N an
composed of two pa
 R_N and R_S (parabola
principal periods 2,
sesses a particular i
only in the maximum
the two hemispheres

The algebraic
relations (1), (2) and
abscissa $\bar{R} = 64$. This

of the cycle. R higher in both *very slow* cycles presents ximum where R area, (A_m) near 64 low max

The periodic the maximum mean area maximum ($X = -60^\circ$) and (A_m) much (R_m)

THE AREAS

the north hemisphere
periodic term with
rise while cycle 17
the difference | R_N
cycles | R_N

II. The Areas o

in Relation

The observations

Sunspots and Fac

1954. From these

epochs of the mini

penumbra) for each

same tables give the

min) represented by

maximum areas of the

spectively and are

Maximum

Number of Cycles	Date Comm ceme
12	1878 S
13	1889 F
14	1901 M
15	1913 Ju
16	1923 M
17	1934 Ja
18	1944 M

15
16
17
18

In the diagram, the minimum and maximum values between the two highest observed points are foreshortened by Cycle 18. The ponding time ($U_M = 63$) is shown as the time interval between the umbrae taken during cycle 12 while the

a) Analytical

Base
the Sun's
the follow

THE AREA

Table VI shows the maximum areas (A_M) given by the mean square error of the differences are smaller than

Number of Cycle
12
13
14
15
16
17
18

Relation (5) is valid for the maximum areas (A_M) as a function of the number of cycles.

$X = 300 \sin (t - 1) - \frac{3}{8}$

of the solar activity which gives the maximum to be the same with the periodic term X in approximately. But the area visible in the north part of the sun in the south part of the sun

From relations (6) and (7)

by the observations (7), (8) and (9)

14

where

Ta

by the c

due to t

moment

If

in the m

hemisph

If

cycle i.e.

Number

of

Cycles

12

13

14

15

16

17

18

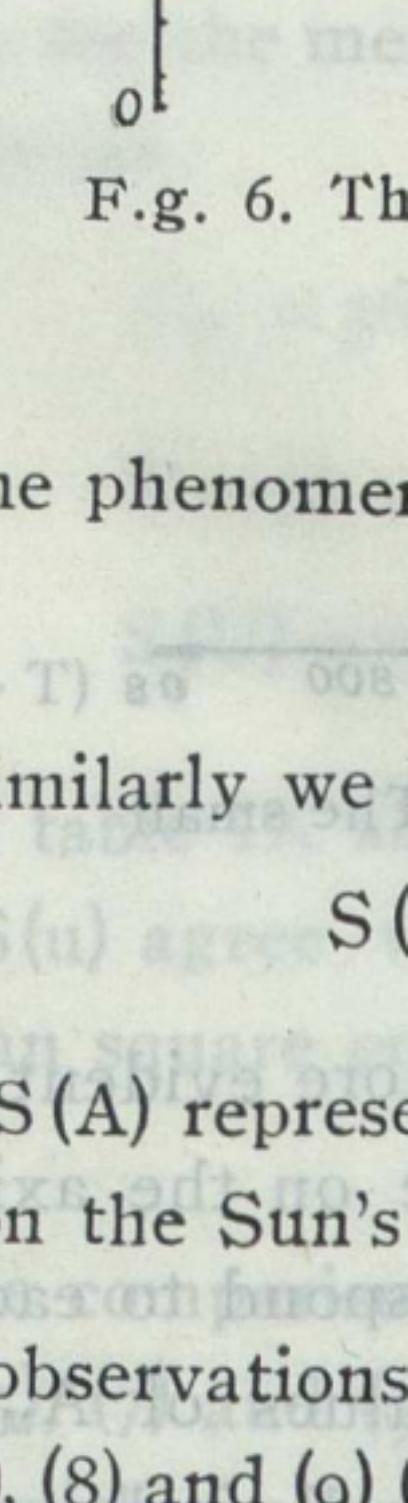
M.sq. E

THE AR

we shall have

(7)

Here as in r
this phenomenon
cycle. Really, if w
ximum, i.e. in a ti
months after it, th

F.g. 6. Th

(the same phenomenon

(8)

Similarly we

(9)

where $S(A)$ represents the mean square solar rotation period over n cycles on the Sun's surface, determined by the observations given in the equations (7), (8) and (9) (

16

disagree

ces o - c

S (A) an

g bus Co

and (3)

If i

in the m

hould

R

ses and t

shown g

abscissas

On the a

S (A). Th

THE AREAS

the values of A_M , \bar{A} ,

(b) in figures 6_b and

while the small ful-

Fig.

The

$(A_M)_{ob} - [2]$

i.e. the deviation of

b) *The Areas of the*

The behavior
of the whole spots
we get the following
Umbrae, for the me-
of the cycles:

$$(10) \quad U_M = 36 +$$

$$(11) \quad \bar{U} = 76 +$$

$$(12) \quad S(U) = 11$$

As table IX shows

\bar{U} and $S(u)$ agree very well.

The mean square error is

The comparison

lations (5), (7) and (9) with the differences with respect

18

Number
of
Cycle

12

13

14

15

16

17

18

19

20

21

22

THE AREA

the parabolic law
figure 9 where the
placed on the axis
the axis of the ord
small circles repres
(b) represent the
of the values \bar{U} fro

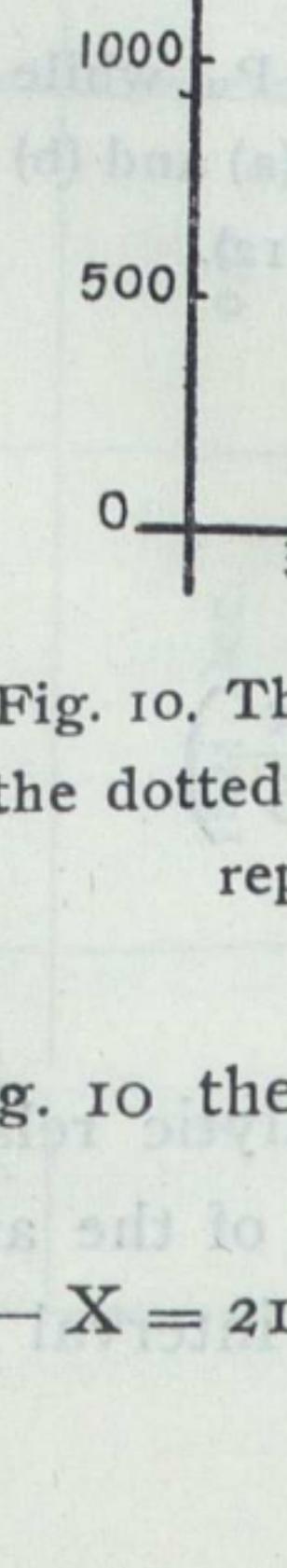

Fig. 10. The
the dotted

rep

In fig. 10 the
and (10)]:
 $A_M - X = 21$

20

On

the

where:

of T. W.

sovereigns

notis In

relations

where:

III. Wol

We

in case we

Spots. W

THE AREA

TABLE X

Number of Cycles	Date	Value of Min.	Number of Cycles	Date	Value of Min.
7	1821 Dec.	0.0	12	1823 Sept.	0.0
					1878 Aug.

22

{cycles 2

(1749 - 1

As

determin

should b

Number
of
Cycles

1

2

3

4

5

6

.....

7

8

9

10

11

12

13

14

15

16

17

18

THE ARE

most the same mag
of the solar activit;

The following
each one cycle. It
and the times τ and
meir [2] (Tabelle 3:
as in the case of the

A comparison
taken epochs of the
The only exception
takes place in July

R

200

150

100

50

0 -

Fig. 12a

The cr

the c

Jan. 1884. In cycle
number) and the da
and Dec. 1933 (tabl
values T, T' and τ ,

Based on table

\bar{R} per cycle are exp

following relations:

$$(13) \quad R_M = 3$$

24

(14)

Re
give the
only diffe
ceptibly
of phase

We

in the m

THE AREA

As in the case of Fig. 13, we have the numbers in each column.

$$(15) \quad S(R) = \dots$$

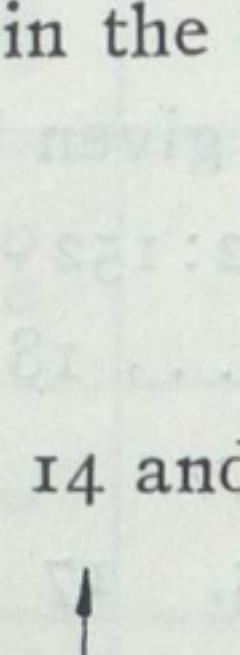

Fig. 13. The open circles represent the values

The open circles represent the values

for each one of the 1000 observations.

$$(16) \quad S(R) = \dots$$

In fig. 14 and 15 we

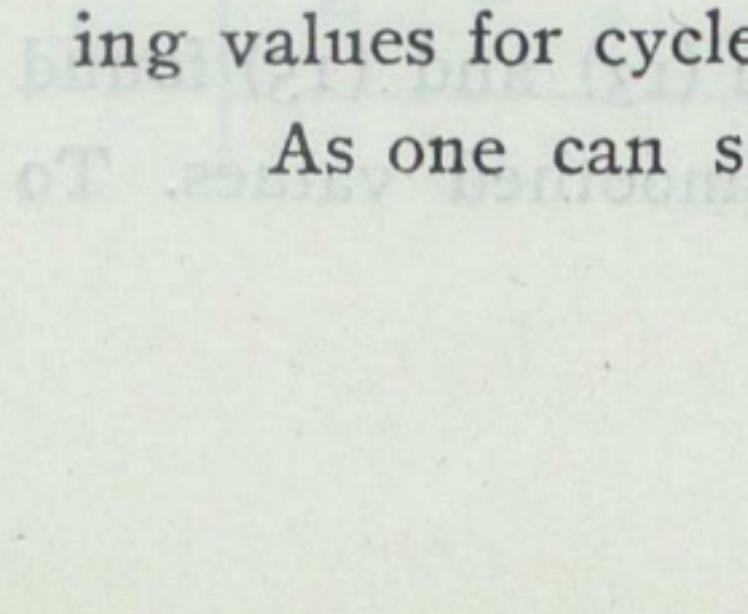

Fig. 14. The open circles represent the values

7 to 18. The open circles represent the values

given by the observing values for cycles 7 to 18.

As one can see from

26

values o

The me

27

28

29

30

31

32

33

34

35

36

37

38

39

40

41

42

43

44

45

46

47

48

49

50

51

52

53

54

55

56

57

58

59

60

61

62

63

64

65

66

67

68

69

70

71

72

73

74

75

76

77

78

79

80

81

82

83

84

85

86

87

88

89

90

91

92

93

94

95

96

97

98

99

100

101

102

103

104

105

106

107

108

109

110

111

112

113

114

115

116

117

118

119

120

121

122

123

124

125

126

127

128

129

130

131

132

133

134

135

136

137

138

139

140

141

142

143

144

145

146

147

148

149

150

151

152

153

154

155

156

157

158

159

160

161

162

163

164

165

166

167

168

169

170

171

172

173

174

175

176

177

178

179

180

181

182

183

184

185

186

187

188

189

190

191

192

193

194

195

196

197

198

199

200

201

202

203

204

205

206

207

208

209

210

211

212

213

214

215

216

TABLE XII

Number of Cycles	R_M			$S(R)$			$S_1(R)$			$S_2(R)$		
	obs.	c	o-c	obs.	c	o-c	obs.	c	o-c	obs.	c	o-c
1												
2												
3												
4												
5												
6												
7												
8												
9												
10												
11												
12												
13												
14												
15												
16												
17												
18												
19												
20												
21												
22												
23												
24												
25												
26												
27												
28												
29												
30												
31												
32												
33												
34												
35												
36												
37												
38												
39												
40												
41												
42												
43												
44												
45												
46												
47												
48												
49												
50												
51												
52												
53												
54												
55												
56												
57												
58												
59												
60												
61												
62												
63												
64												
65												
66												
67												
68												
69												
70												
71												
72												
73												
74												
75												
76												
77												
78												
79												
80												
81												
82												
83												
84												
85												
86												
87												
88												
89												
90												
91												
92												
93												
94												
95												
96												
97												
98												
99												
100												
101												
102												
103												
104												
105												
106												
107												
108												
109												
110												
111												
112												
113												
114												
115												
116												
117												
118												
119												
120												
121												
122												

28

this we s
we now s
cycles 7 t
respondin
gnificant
lumins of

Number
of
Cycles

7

8

9

10

11

12

13

14

15

16

17

18

rise τ and
due to the
 $(R_m = 108)$
in which
to a respe

Base
 $S(R^*)$, τ^*
each one

THE AREA

(19) $R_M^* =$

(20) $S(R^*) =$

cycl

Table XIV sh

Number of Cycles	R_M^* From (16)
1	70.8
2	140.0
3	154.9
4	129.5
5	61.7
6	50.6
.....
7	66.1
8	134.6
9	104.7
10	98.4
11	138.1
12	69.2
13	107.2
14	61.5
15	120.2
16	74.8
17	131.8
18	134.6

lations (

ble disag

$(R_M^*)_c$ ar

In

give mo

ceptible

of the in

On

in each

(17) and

Fig

lue:

(max-min)

R

S (

It i

to the fac

lues of R

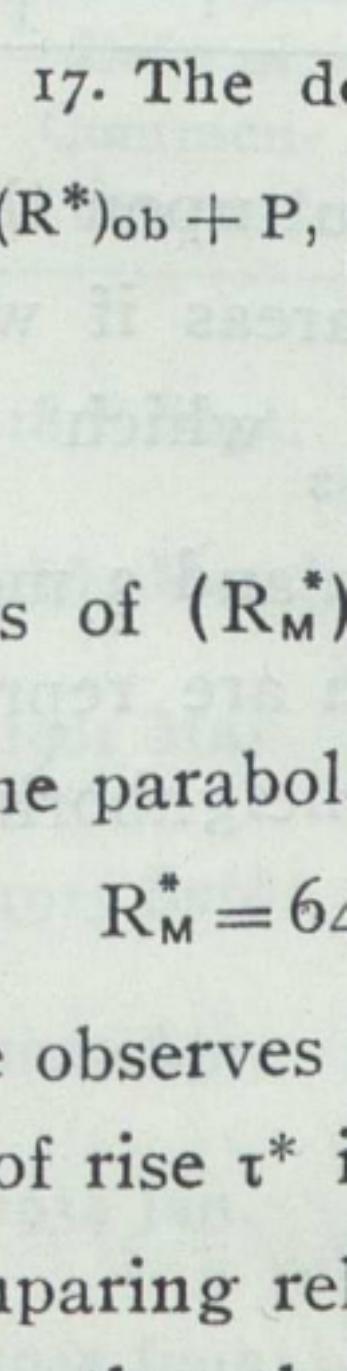
and June

ved maxi

THE ARITHMETIC

mum in 1848 when we took the epoch of maximum as the agreed principle values of R^* . More near the time of maximum it appears. It is this latter rise $\tau^* = 54$ months.

In fig. 16 and

The quantity This com
the rema

(R_M) ob-
depend n.
boring on
instead of
to the time
it, the ten-

maximum
the period

THE AREAS

The observed
table XVI.

Cycles:
 $[\bar{R}_M]_{ob}$
 $-3,+3$

$[\bar{R}_M]_c$
 $-3,+3$

$o - c$

On the contrary,
the principal period
slight change in the

IV. Faculae.

It is interesting
monthly areas are
Table XVII gives the
ved value F_M of the
the time of rise and
lated in the same manner
spots. In the last column
which correspond to

Number of Cycles	Date of Commen- cement
12	1878 Sept.
13	1889 March
14	1901 May
15	1913 Sept.
16	1923 Apr.
17	1934 Jan.
18	1944 June

34

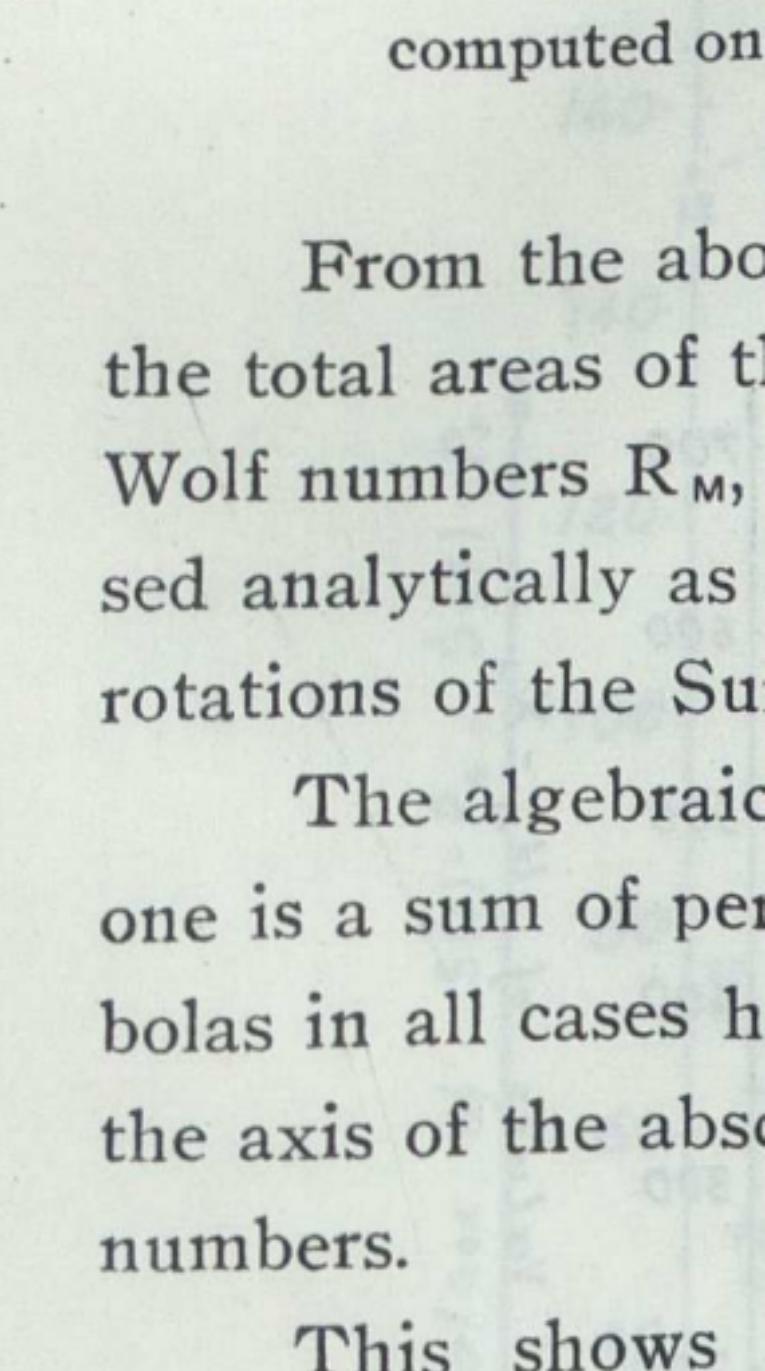
The
the facul
observed
nima are
18 month
following

We
also obse
Bas
areas F_M
rise T_F .
(22)
(23)
where

Number of Cycles
12
13
14
15
16
17
18

10

A vertical scale with three horizontal tick marks labeled 10, 12, and 14.

of rise are near it :

the smallest total and as bigger are the differences.

$(A_M)_N$, $(A_M)_S$, A_M , U

THE AREA

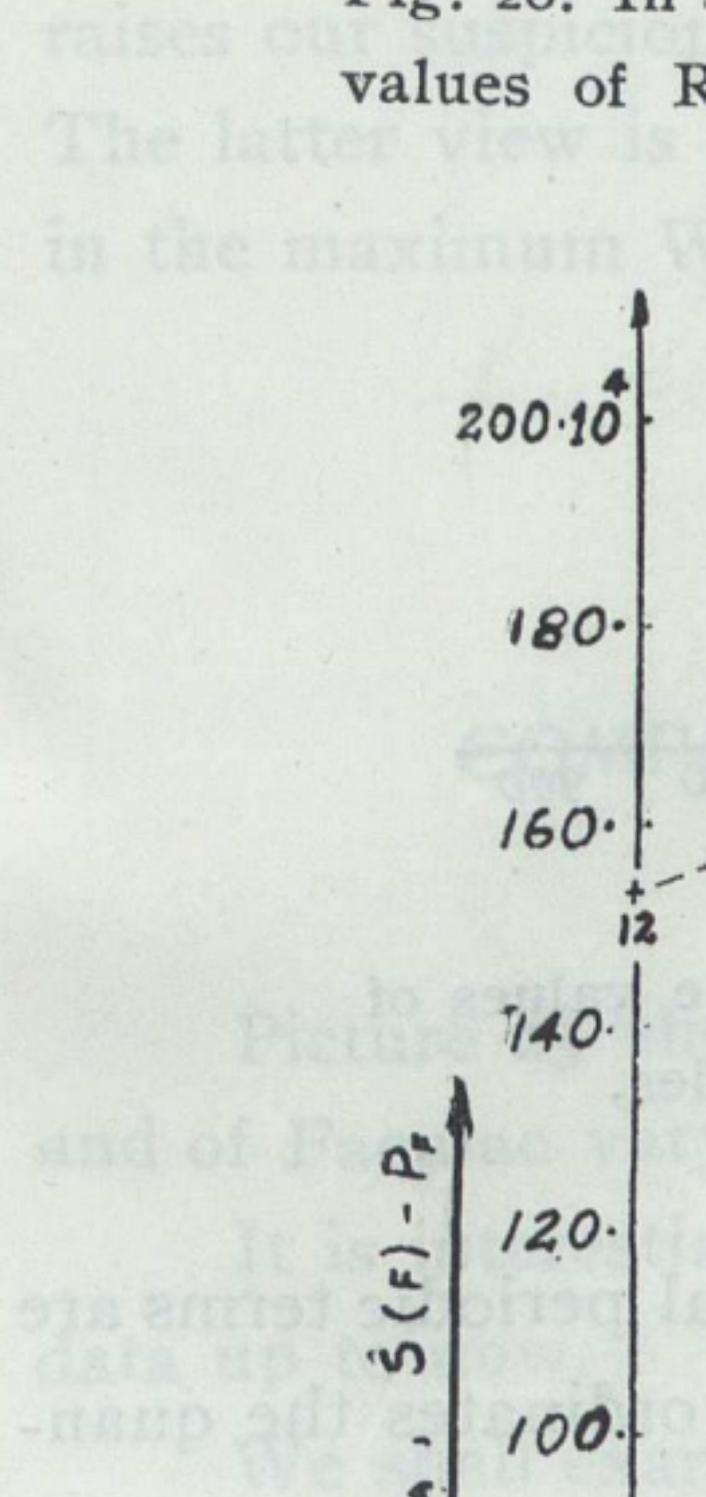

Fig. 20. In
values of R

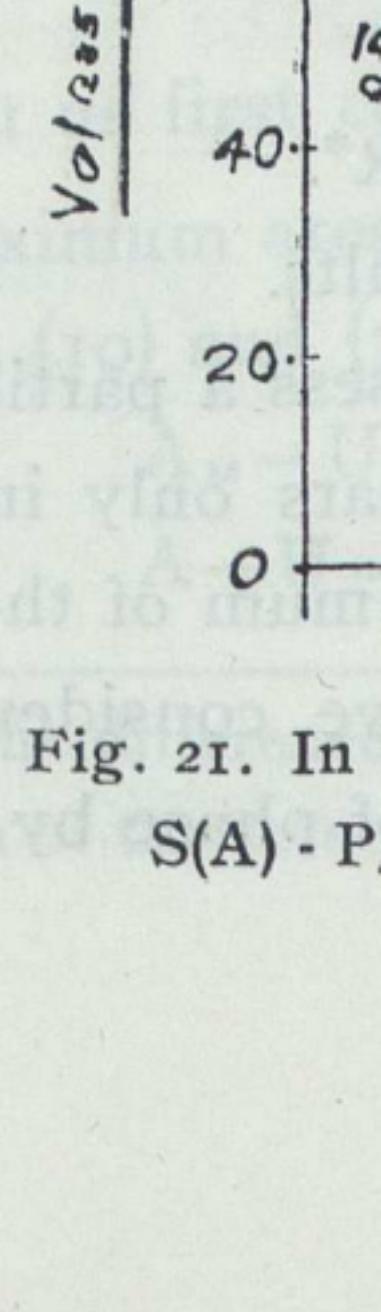

Fig. 21. In
 $S(F) - P_F$

38

Here R
tations o

The
taken in
ties.

and on

Fi

An

portance

ximum

The ter

Sun's he

THE AREAS

ween the north and south hemispheres. The mean values of the areas of sunspots per cycle.

From the results of the last section it follows that the cycles should attract the mean and total areas of sunspots.

If one takes into account the ratio of the areas of sunspots to the areas of Faculae, it is difficult to decide whether the ratio is constant or not. As far as the data up to now go, the ratio does not go beyond 1.5. This ratio by this term in the theory of sunspots raises our suspicion that the latter view is not correct. The ratio of the areas of sunspots to the areas of Faculae varies from 1.0 to 1.5.

COMPARISON OF THE AREAS

Picture 23 shows the areas of sunspots and of Faculae varying with the solar cycle.

It is interesting to compare the areas of sunspots with the areas of Faculae.

We shall examine the ratio of the areas of sunspots to the areas of Faculae.

The ratio of the areas of sunspots to the areas of Faculae is

$$\frac{A_M - U}{A - U} = \frac{A_M - U}{A_M + U}$$

* The difference between the areas of sunspots and of Faculae at the maximum of the solar cycle.

40

where:

Be

except th

ass. In

-ing cou

-mi loca

lysis

gaseous

eight 8081

occlusion

abnormal

Fig. 23. --

..

spots as

ficients w

(24)

(25)

where

Rel

tion (25)

(See table

In

(parabola

of the qu

for each

THE ARE

b) **The Ratios** $\frac{S}{S}$

Let us now e

where $S(A)$, $S(u)$ a
faculae respectively

Number of Cycles	obs.
12	1688
13	1980
14	2071
15	2481
16	2498
17	2771
18	3343

Relations (9),
one hand of the time
however express the
simple periodic fun

$$(26) \quad q_A = 6.041 -$$

$$(27) \quad Q_F = 1.981 +$$

Table XX sh

and those computed

The mean square error

If we consider

of close more signs

The

(28)

In

observat

this rati

Th

cle to cyc

3 years;

cycles.

As

relation (

THE AR

Number of Cycles	T
12	59
13	55
14	70
15	51
16	82
17	43
18	36

cycle is a periodic months = 6 years; t, possesses a period

Fig. 25.
the ratio

From relation to the time of the ratios Q_F and

Be

of rise is

for which

lations (

areas per

the other

dic term

of q_p is

mean va

in cycles

Mc

for which

value» $T =$

$\frac{18}{2} = 9$

cycles fo

lue» $T =$

For

millionth o

imputed by the
new selection

any selection
have a very sim-

where A_p is the matrix obtained by the observation

Number of Cycles
12 (1879 - 89)
13 (1890 - 1901)

18 (1934 - 53)

It n
cle verify
of π , q' a
values we
column o
taken fro

It is
were take

for
basefield

and in U -
between

ait to our

[1:7-16]
each year
vary from
quantity
A, B, C a
ratio q . T
nes) and
respondin
total, 8 ar
which the

THE ARE

TABLE XXII
Values of \bar{q}_A , \bar{q}'_c , \bar{q}_c and $\bar{\pi}_c$ observed and computed from (29) — (32)

48

The

tions of

(29)

the same

of the o

(31)

The

amplitude

It (the se

the term

THE AR

The quantity

mension of the wh

law:

(32)

Table XXII

and $\bar{\pi}_c$, given by t

(32) is very satisfac

$\bar{q}_A : \pm 0.0$

It is evident

for the ratio \bar{q}_A and

place in the cycles

$T = 64$ months, i. e.

mean value of the

nimum value takes

smaller by 18 mon

cycles

12

14

16

17

In fig. 27 the

$(\bar{q}_A)_{ob} + 0.038$

which the curves (a

$2.459 - 0.152 s$

From the obs

not only suffer per-

one way or another

from cycle to cycle.

time of rise T and

approximately 7 sol

ficance attributed to

role not only for the

spots for each cycle

fields.

50

T
the solar
purpose
activity

Number
of
Cycles

7

8

9

10

11

12

13

14

15

16

17

18

From
of 1200 S

THE AR

1. Sunspot and Geomagnetic Storms in 1954. London, 1955.
2. M. WALDMEIR, Ergonomics, 1955, 1, 101.
3. E. JENSEN, J. NORDBY, and H. RØSTAD, "A Contribution to the Sunspot Cycle Problem," in: Proceedings of the Conference on the Sunspot Cycle Problem, Göttingen, 1954, p. 1081.
4. HOYLE F., Some Ideas on the Sunspot Cycle Problem, in: Proceedings of the Conference on the Sunspot Cycle Problem, Göttingen, 1954, p. 1081.

I.

λίδων εἰς
ἡλιακῶν τος. Ἔχον
λυτικὰς σγ

δπου (Α μ

λίδων εἰς

αὐτῶν κα

Εἰς

περιοδικο

τῶν δύο ή

II.

σῶν ἐφ' ὅ

ἐκπεφραστ

ΤΗΕ ΑΡΕ

$F_M = 307$

$S(F) = 15$

ὅπου A_m , \bar{A} καὶ S (καὶ τὸ δλικὸν ἐμβαδὸν σότητας διὰ τοὺς πυρτῶν πυρσῶν κατὰ κύτους τῶν κηλίδων θεωρηθέντες εἰς τοὺς 7 περίπτωσιν ταύτην εὗνται).

III. Ἡ ἀνωτέρη δῶν τῶν κηλίδων θεωρηθέντες εἰς τοὺς 7 περίπτωσιν ταύτην εὗνται.

Αἱ ἀνωτέρω σχέσεις τοῦ Wolf θεωροῦμεν τὰς νίζεται εἰς τὸν μέγιστον κύκλον: 7

ὅπου, R_m , \bar{R} καὶ S (τιμὴν καὶ τὸ δλικὸν διάτιστοιχον ἀθροισμα τοῖς καὶ μέγιστον - ἐλάχιστον).

α) Τὸ μέγιστον, πυρσῶν, καθὼς καὶ διάται νὰ ἐκφρασθῶσιν σχέσεων τούτων καὶ κυμαινομένας μεταξὺ τοῦ χρόνου ἀνόδου, Τόδου εἶναι γειτονικοὶ τρόποι μέσην τιμὴν καὶ διάτηνται τὸ ὑψηλότερον κὸν ἐμβαδὸν κατὰ κύτους τῶν κηλίδων θεωρηθέντες εἰς τοὺς 7 περίπτωσιν ταύτην εὗνται).

β) Μεταξὺ τῶν σχέσεις ἴδιαιτέραν σημαντικά τοῦ Wolf θεωρηθέντες εἰς τοὺς 7 περίπτωσιν ταύτην εὗνται).

κύκλοι κ
ριότητος
βόρειον
διαφορὰ

Τέ

ἔμβαδὰ τ
σεις ἐκ τ
κατὰ κύκ
δικὰς μετ

ПРАГМ

ΕΠΙΔΡΑΣΙΣ ΤΗΣ

ΕΠΙ ΔΗΣ

ΚΑΙ ΕΙ

ΓΡΑ

ΠΡΑΓΜΑΤΕΙΑΙ ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ

ἘΠΙΔΡΑΣΙΣ ΤΗΣ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ
ΥΠΟ ΤΑΣ ΣΤΟΝ, σήμερον ὑπὸ τοῦ
τὸ ἥμισυ καὶ πλέον τῶν σιτηρῶν πρὸς παντάς
· Ο ρυθμὸς τῆς τὴν γενίκευσιν καὶ τῆς σχεδὸν τῶν ἐργασιῶν,
των κατὰ μονάδα ἐπιτηρούσης
· Η καταχρηστικότητα μὲ πλεῖστα δυσμενοίων εἶναι καὶ τὸ «
Οἱ σιτοπαραγωγαὶ φανείας τούτων τὰ ἐνδόποιοι εἰναὶ καὶ τὸ «
τηταὶ οἰκονομικῆς χρηστοφορίας, ἐνεκαὶ ἐλεύθερην παρασκευὴν χαρτοποιίας
Τὰ στελέχη δύματα στροφὴν καὶ τὴν ἐσπερίτου. Διὰ τὸν λόγον σεως ἦν καὶ κατὰ αὐτῆς λείματα τῶν στελεχῶν

* * Ανεκοινώθη ὑπὸ Πρακτικὰ Ακαδημίας Α

ΠΡΑΓΜΑΤΕΙΑΙ ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ

2

‘Η

λιεργούμ

καὶ ἐντο:

ΟἽ

κατὰ τὰς

μένων πα

ποικίλων

‘Η

κὰς συνθ

τούτου μ

σεως ἐν

Δι

γωγικῶν

δικαιολο:

ρικῶν τ

τούτου, δ

μόζεται η

Τὸ

1952 μέχ

ἀρχαμένη

‘Ο

ἐκ τῶν δ

τῆς Λαρ

α) *Kλῆμ*

‘Α

τῆς ἀνατ

πῶδες, μ

δροσεράν

ὑπερβολι

‘Η

ῦδατος δ

διότι ἡ κ

ριορίζουν

τὸν κύρι

μένου ὅτι

σεως πα

γματι, ἐν
θμοῦ τοῦ
ἔξατμισι
χεται εἰς
μῶνα, 1°
χμηρότεο
τερον εἰς
περισσότε
καὶ πλέον

‘Η

φθῆ ὑπε
τὰ 117,5
φθινόπα
κλίμακα

β) "Εδα

‘Α

«τῶν κα
κανόνα:
διαμορφ

‘Ε

τετραετοῖ
φῶν πηλ
ἀνεπαρκε
δποία κα
περισσότε

‘Η

7,70 % λ
περιεκτικ

Εἶναι μι

παρκῶς

2,17 μικρ

‘Η

τέρου πε
τοῦ ἀζώτου
καὶ τὸ «τ

‘Ο

των ἄλατ

ΕΠΙΔΡΑΣΙΣ ΤΙ

ἀσβέστιον, ἐντὸς τῶν
διακυμαινομένην ἀπ-

Οὗτος εἶναι ὁ
νιορτόν, 5,78 % λεπ-
λιοστοῦ. Διὰ τὸν λό-
συνήθη καθ' ὅλην
δοχικὴν ἀποξήρανσι

Αἱ ρωγμαὶ αὖ-
ρισμὸν τοῦ ἐδάφους
χρόνως ἐκθέτουν τοῖ-
περισσότερον τὴν ἀ-
λογικήν, κατὰ τῆς 6,
πολὺ πτωχὸν εἰς
καὶ πολὺ πτωχὸν εἰς
χιλιοστόγραμμα.

*Αμφότεροι τοι-
μενοι εἰς κίνδυνον κα-

Οἱ ἐγκαταστο-
μὲ διαδρόμους, πλε-
1 μέτρου.

Τὸ ἐμβαδὸν τοῦ
Μ2: διαστάσεων 3 ×
ἀποστάσεως ἀπ' ἄλλο
μὲ 10 γραμμάς.

Αἱ ἐφαρμοσθε-
τῆς ποσότητος, δύσον
προστιθεμένης καλα-
παρόμοιαι εἰς ἀμφοτ-
ταξὺ τούτων ἀφεώρ
(Α) ἐφηρμόσθη φωσ-
φωσφορικοῦ λιπάσμα-
ἄζωτοῦχος λίπανσις
τρικῆς ἀσβεστούχου

Αἱ ὑπόλοιποι
κοὺς ἀγροὺς μὲ ἐρευ-

6 ΚΥΟΝ

γματοποιού

κατηγορίας

τέρας περιοχής

Εἰσιτούσας

φους ποσού

κιλῶν κατα-

κατανομής

12 ἑκατ.

Τὰ

Μέσης

περιοχής

(ΛΟ)

$\sigma/\tilde{\alpha}$

1

2

3

4

M.O. 4a

M.O. 3a

2. Μήνας

Εἰσιτούσας

μὲ τὴν ἴδιαν

λίπασμα σφορικοῦ

ξυβαδοῦ

νάδες ἀζώτου

ΕΠΙΔΡΑΣΙΣ ΤΗΣ

στούχου ἀμμωνίας

Τὰ ληφθέντα

Μέσαι ἀποδόσει

περιπτώσεως: Μέσαι

πειραματικὸν ἀποδόσει

ημ/α	„Ετη συγκομιδῆς
1	1953
2	1954
3	1955
4	1956

Μ.Ο. 4ετίας 1953-1956

Μ.Ο. 3ετίας 1954-1956

3. Μὴ καιομένη καλαμάρια

Εἰς τὰ τεμάχια λαμιᾶς διενέμετο κατατελουμένη: ἐκ τριῶν 0-16-0 καὶ εἰς ποσό κατὰ στρέμμα ὑπὸ μεγράμμων κατὰ στρέμμα

Τὰ ληφθέντα από πειραματικοὺς παρα-

4. Καιομένη καλαμάρια

Εἰς τὰ τεμάχια δόποία, μετὰ τὴν δόμονταί εἶτο κατ' ἀνάλογο παρέμεινεν ἐπὶ τῆς ἐχοντοῦ ὑπόλειμμα, τὰ δόμοντα

Τὰ ληφθέντα από

8

ZY

M&

πε(

α/δ

1

2

3

4

M O. 4

M.O. 3

ΕΠΙΔΡΑΣΙΣ ΤΗΣ

5. *Καιομένη καλαμιάς*

Εἰς τὰ τεμάχια
ἀριθμ. 4 περίπτωσιν,
κούχου ὑπολείμματος

α/δ	Ετή	συγκομιδής
1		1953
2		1954
3		1955
4		1956

Μ.Ο. 4ετίας 1953-1956

Μ.Ο. 3ετίας 1954-1956

Ἐπὶ πλέον δύμα

πειραματικὸν φωσφορό

18,750 κιλῶν ὑπερφα

προσετίθετο ἀζωτούχο

λῶν καὶ κατὰ στρέμμα

ἄλλης τυχὸν ἀζωτούχης
Τὰ ληφθέντα
νακα.

10

10

M

πε

το

α/δ

1

2

3

4

M.O.

M.O.

ΕΠΙΔΡΑΣΙΣ ΤΗΣ

6. Καιομένη καλαμάριας

Εἰς τὰ τεμάχια
ετίθετο κατὰ τὴν σπο-
μένη: ἐκ 3 μονάδων
ποσότητα 18,750 κιλά
φὴν νιτρικῆς ἀσβεστοῦ.

Τὰ ληφθέντα

Μέσαι ἀποδόσεις
περιπτώσεως: Κατα-
(Λ2) εἰς ἀμφοτε-

α/δ	”Ετη συγκομιδῆς
1	1953
2	1954
3	1955
4	1956

Μ.Ο. 4ετίας 1953-1956

Μ.Ο. 3ετίας 1954-1956

”Εκ τῶν ἀνωτέ-
ρων 1. Εἰς τὸν καλη-
πρὸς τὴν παραγωγὴν
ζεται ὡς κάτωθι.

Μὲ βάσιν τὴν
Η δευτέρα περίπτωση
στα καὶ μικρὰν ὑστέρη-
κιλῶν καὶ παρὰ τὴν
”Ακολουθεῖ ἥ-
δοσιν 4ετίας 117,8 κιλῶν.

12 ΣΥ

Ταύτην δ
μὲ μέσην
στρέμμα.
λαμιὰ με
καὶ ὑπερ
τὴν διαδα
καλαμιὰ
κιλῶν κα

· Ο

ἀπόδοσιν
καλαμιὰ

ΕΠΙΔΡΑΣΙΣ ΤΗΣ

καὶ τῆς ὑπὸ ἀριθ. 5
ἀποδόσεως 93,3 κιλῶν.
‘Η ὑπὸ ἀριθμ.
μέσην ἀπόδοσιν 105
τῆς προστεθείσης ἀξοῦ
τοῦ σίτου.

‘Η ὑπὸ ἀριθμ.
σεως (Λ2) μέσης ἀπόδοσης
ὑπὸ ἀριθμ. 3 περίπτερον
λιπάνσεως μέσης ἀπόδοσης
καὶ κατὰ στρέμμα, περικοῦ
τούτου ἀγροῦ.

3. ‘Η προκύπτουσα
διὰ τὸν (Α) ἀγρὸν εἰς
διαφορὰ τῆς μέσης ἀπόδοσης
4 περίπτερ. ἐξ 117,8 κιλῶν
ρικὴ (ῶς ἡ διαφορὰ τῆς
ὑπὸ ἀριθμ. 6 περίπτερον).

Εἰς τὸν (Β) περικοῦτον
χρησιμοποιεῖται οὐδεὶς
περίπτερ. ἐξ 104 κιλῶν
τριετίας). Ομοίως ἀναπληρώνεται
μένη καλαμιὰ μετὰ της
περίπτερ. : Μὴ καιομένη
ὑστέρησιν τῆς πρώτης.

‘Ως ἐκ τούτου
καλοῦσα καταστροφὴ
ἀναπληρωθῆ ἀπὸ της
παραγωγικῆς δυναμικής
ποιησιν» τῆς προστεθείσης
φρόντισης τοῦ καιομένου
σαν ἀντιμετώπισιν της

Μὲ

γενικὸν ὅρ

0,28 % ἀσ

σον ὅρον

λῶν ἀχύρ

ὅξεος, 2,70

Ἐπ

ρῶς, γενικ

ἐνίσχυσιν

περιεχόμεν

σωπεύει, ὁ

ἀναποφεύ

5. **ε**

ἀντίδρασις

δοσιν 105

ἀριθμ. 5 :

ἀποδοθῆ

ἀζώτου το

ταξὺ τῶν

φυτῶν μὲν

τὰ μικρόβ

Αἱ

γίζονται

ἀποσύνθε

τοῦνται 2,

λιπάνσεως

Πρ

σον αὕτη

καταστάσε

δῶν σύνθε

ταξύ ἀνθρ

Ως

τανάλωσιν

τῆς ἀφομο

Τοῦ

σφάλιζεν

κὴν οὐσία

ὅσον καὶ

ΕΠΙΔΡΑΣΙΣ ΤΗΣ

‘Η σύνθεσις περιλαμβάνει την Σταθμοῦ Λαρίσης ψυχανθή: ως *Trifolium piurus subvillosus* (1,85 %) κλπ. είδη. *Trifolium paradoxum* (2,74 %), *nodon dactylon*, Ηφαίστειο φόρων άλλων οίκογεννων: *Scandix pecten-veneris*, *Galium tricorne*, *Polygonum perfoliatum*, βλάστησιν άνέρχεται σεως αὐτοφυοῦς χλωροφύλλους.

‘Η έγκαιρος διαδικασία περιθώριον χρόνου προσφορωτέραν ήκανε την αναπλήρωσιν τῶν χρωμάτων.

Διὰ τὸν λόγον τούτον καθιέρωσιν τῆς μονομερούς απόδοσης 18-25 κιλῶν κατὰ σταθμούς περιπτώσεως: Και ουδέποτε πάντα τῆς υπόρετης απόδοσης 117,8 κιλά)

16 ΣΥΟ

τιμὴν 3 δ
σεως 3 μο
στρέμμα 3
λίπανσιν τ
βάρος κυ
καὶ τῆς ἀπ
καὶ ἡ ἔξα

7. ε

έδαφος κε
Τοῦ
107,9 κιλ
γενομένου
ὑπολειμμ
οῦσίας, ἀ
ἀπαιτοῦντ

Κατ

ναμικότητ

τῶν γεωρ

μεγαλυτέρ

Διὰ

νικὴν οὖσ

εκ παραλ

μικρὰ προ

θοῦσαν ὅτ

θερωτέρα

γητικῶν π

8. ε

λίζει μεγα

έδαφους κε

Προ

μότητος ἀ

καιομένη

καλαμιὰ κ

‘Ο

τέραν παγ

σιν 3, 163

μιᾶς 16,9

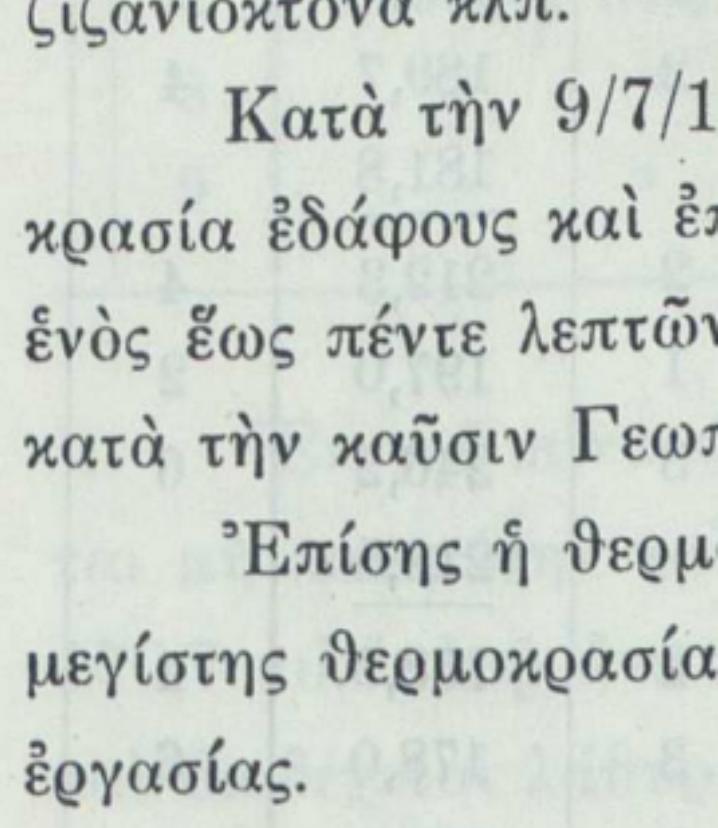
εἰς τὴν ὑπ

ΕΠΙΔΡΑΣΙΣ ΤΗΣ

πτωσιν, μὲ μέσην ἀρική λίπανσις ἐν συνδέπαρκῃ φυσικὴν γονιμοίσιν. Τούναντίον ρον, καθόσον μὲ τὴν δργανικῆς οὐσίας τούτη πάνσεως πρὸς ὕφελος

9. Ἡ ἀναπτυσσόμενης διὰ τὴν καταστροφὴν ἔχουν τὴν εὔκαιρον

Σχεδιασμός
Ἀποδόσεις διαφόρων Ἀμυνών
Πρώτου

οὗτοι ἐπὶ πλέον προστέθησαν ἀπὸ δερματώδεις βελούδινος — εἴτε *calis daucoides* — εἴτε βρώμη *Avena fatua*, ζιζανιοκτόνα κλπ.

Κατὰ τὴν 9/7/1937 αρασία ἐδάφους καὶ ἐνδιάμεσος ἔως πέντε λεπτῶν κατὰ τὴν καῦσιν Γεωτρήσεως ἡ θερμοκρασία μεγίστης θερμοκρασίας ἐργασίας.

Κατόπιν τούτου σίτου καὶ οἱ ὅποιοι παραπομμένοι

κεχωρημ
gium ca

riola, Pa

κώσεως.

κρότερον

τῶν ὑπερ

A

ἀριθμ. 1

παριστοῦ

E

σπορὰν

νως Λάθ

E

εἰς τὸν σ

P205 κο

Td

νακα. E

Ma

α/σ
1
2
3
4
5
6
7
8
9

ΕΠΙΔΡΑΣΙΣ ΤΗΣ

3 μον. φωσφορικοῦ
πάνσεις ἐπὶ τοῦ σίτου

Καθ' ὃν χρόνον
ἀνευ λιπάνσεως, ἀποδοτος μὲ τὴν ἴδιαν λίπη
P205 (ἀμειψισπορὰ εμιουργούμενον ὑπὸ τῆς
ἀπόδοσις τούτου ἀντέπερχομένην διαταρατὸν λάθυρον μὲ ἐπεικατὰ μέσον ὅρον διεφωσφορ. λίπανσιν.
°Ανáλογος ὑπερπόδος τὴν καιομένην

Μέσαι αποδόσεις
διαφόρους λιπάν-

α/σ	Πρώτου	Α
1.	Σίτος (μὴ καιομένη)	
2	» » »	
3	» » »	
4	» (καιομένη)	
5	»	
6	»	
7	Λάθυρος (ΛΟ,	
8	»	
9	»	

°Ἐκ τοῦ πίνακος
ται μὴ καιομένην καλ
170,7 κιλά, ἐνῷ ἀντιστο
καὶ διαδέχεται λάθυρο
νεκτικὴν παραγωγικὴν
°Η εὐεργετικὴ α

20

συσσωμά
C:N καὶ
σον πρὸς
τρεχουσῶ
Το
ραγωγικό
γωγῆς ὥστε
Αἴ

ραι τῶν οὐκ
θώς καὶ τούτων
Μέση
τεμαχία
σμά
ριον

α/δ

1

2

3

4

5

6

Σ

7

8

9

$\frac{10}{11}$

12

13

14

15

M

”Ιδο
ὅπου δ σ

ΕΠΙΔΡΑΣΙΣ ΤΗΣ

φωσφορικοῦ ὁξέος (πολὺ ἀνωτέρα τόσον καλαμιὰν καὶ μὲ πλήρως ὅποίαν διαδέχεται καὶ μὲ ἀντίστοιχον μέσην)

Ἐκ παραλλήλου σον εἰς χουμάδα ὅσον σπορᾶς, συγκριτικῶς

‘Η ὑφισταμένη φαπεύεται προσφορών θοῦς· διότι τοῦτο ἀντὴν καῦσιν τῆς καλαυρικαῖς, ἡ ὅποία διασμόν του εἰς ἀπεγνωμένα ποθεμάτων μὲ σύνδικης αὐτοῦ παραγωγῆς

Ἐκ τῆς διενεργούσης τοῦ παρόντος τὰ

1. Ὅπο τὰς συγκότητος ἐδαφῶν καὶ τῆς καλαμιᾶς δὲν ἔνδιαφόρων καὶ ἀνεξαλαμιᾶς ὡς καὶ ἡ προλιπαντικῶν στοιχείων φωσφορικῆς λιπάνσεώς ήσιν τῶν ἀποδόσεωτέραν κινητοποίησιν τος τοῦ ἐδάφους καὶ

2. Κατὰ τὴν καλαμιᾶς διαφόρων καὶ ἀνεξαλαμιᾶς ὡς καὶ ἡ προλιπαντικῶν στοιχείων φωσφορικῆς λιπάνσεώς ήσιν τῶν ἀποδόσεωτέραν κινητοποίησιν τος τοῦ ἐδάφους καὶ

3. Ὅπο τὰς σειρὰν ἐτῶν εἰς τὰ μεταλλικά ἐπικίνδυνον καλαμιᾶς διαφόρων καὶ ἀνεξαλαμιᾶς ὡς καὶ ἡ προλιπαντικῶν στοιχείων φωσφορικῆς λιπάνσεώς ήσιν τῶν ἀποδόσεωτέραν κινητοποίησιν τος τοῦ ἐδάφους καὶ

4. Εἰς τὰ στερεά τοῦ προελεύσεως καὶ λογῆται καὶ κάθε καλαμιᾶς διαφόρων καὶ ἀνεξαλαμιᾶς ὡς καὶ ἡ προλιπαντικῶν στοιχείων φωσφορικῆς λιπάνσεώς ήσιν τῶν ἀποδόσεωτέραν κινητοποίησιν τος τοῦ ἐδάφους καὶ

22

διότι τότε

5. *

τὸ πολὺ π

6. T

τῆς παραγ

τὴν οἰκον

παραλλήλ

δλικοῦ ἀξ

τρέχου

δεχομένων

7. *

καθιστᾶ π

ῆ ὑπ' ἀρι

‘Ως

καὶ δέον

σεως ἐπικ

ἄλλων ἀπ

9. *

ταῦτόχ

δισκοσβάσ

ἀποσύνθε

συγκράτη

λειαν τούτ

καὶ πολυτ

ΣΗΜ

συνειργάσθη

Αἰκατερίνην

νον Ἀδαμίδη

1. JOFFE

2. >

p. 19

3. КАТАК

‘Εργ

ΕΠΙΔΡΑΣΙΣ ΤΗΣ

4. LÖHNIS, P., Die
5. MILLAR, C. E., S.
6. ΠΑΝΟΥ, ΔΗΜ. ΑΘΗΝΑΙΟΣ,
Δεκέμβριος, 195
7. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ, Σ.,
8. ΠΟΤΗΡΙΑΔΗΣ, Ι., "
9. Report of the Rot
10. RUSSELL, E. JOHN
11. Σ.Ε.Κ.Φ.Ο., Πεπρωτό
12. BECKER J. - DILLI
13. ΧΑΣΙΩΤΗΣ, Σ., Τά
14. " " > Περι
- δος. Ἀθῆναι, 19

ПРАГМА

ТЕТ

ГРАФЕИО

ΠΡΑΓΜΑΤΕΙΑΙ ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΟΥ ΠΛΑΤΩΝΟΥ

Πρόκειται ἐντο

ξεων tēthea, ὄρυμ,
θεα) καὶ τεττιγονία,
θηλ. καὶ tettīgonia,

Αἱ λατινικαὶ αἰ-
τοῦ πρεσβυτέρου κατ-
πεντάκις, ἥ δὲ δευτέρη
Ἐπειδὴ ἐν τῇ
ἄλλα τινὰ οὐχὶ ἀσχετ-
τάσωμεν ταῦτα, ἐφ' ὅ-
να ἐλέγξωμεν ὅσα ἔξ-
έρμηνείας.

* Ἀνεκοινώθη καὶ

** ΗΕΙΝΡ. SKASS

¹ Ὁ Ε. BOISACQ

ρῶς ὅτι τὸ ἔτυμον τῆς

(Etym. Wört. d. Griec.)

ΠΡΑΓΜΑΤΕΙΑΙ ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΟΥ ΠΛΑΤΩΝΟΥ

ΠΩ

ξεήγησις

ποιοῦντα

δό Αριστο

ώτία λέγε

3, 13 ἀνά

θος εἶναι

*θή - θυ

(-θυον) πα

Περὶ τοῦ

Etym. W.

γήθυον εἴνε

Τοῦ

τῆς ὄποιας

καὶ ΗΟΦΜ

22 καὶ Θεο

ξλεγον οἵ

λῶς θὰ συ

2 Ε

520 δενδρέ

δρω - δένδ

δοτ. πληθ.

Αττικοῖς ἦ

δένδροις Ε

951 κλπ. Σ

ΔΑΚΙ, Μεσ

θους καὶ εἰ

§ 76 [= Επ]

θεα-στηθέο

λοχᾶ επὶ

οημένον δ

Εὐρ. frg. 4

to Eurip.

δένδρον. Ψ

21885 καὶ τ

3 Β

4 Α.

5 Ε.

6 Ο

κείμενον τὴ

7 Α

πους τῶν δευτεροκλ
531a 9. 535a 24. 54
τῷ Ξενοκράτει 58¹
τῶν Φλαβίων (54 -
Μάλιστα δ' αὐτῶν τ
χον κακουργουμένοι
πηγάνον¹³ διδό)

‘Η λ. tēthea
δοσιν τοῦ ὅρου τήθ
λεξικῶν ἄλλα μὲν κα
ὅρυμ, οὐδ., καὶ τέλο
λήξεως -ά, ως tēthe-

Τῶν χωρίων το
κλίσεως), δύο εἶναι ὁ
λυκοῦ γένους (τῆς α'
πρέπει τὰ δύο ἀβεβα
ταῖον, γένους θηλυκ
ἔρμηνείας, εἰς τὸ αὐτό

Πρὸς τοῦτο ω
(κατὰ τὴν ἔκδοσιν το
1) Plin. nat.

untur haec in folii

⁸ LEON. DITTMER

⁹ BERNH. LANG

¹⁰ Τὸν Ξενοκράτη
σεων, ὃν πολλαὶ κατεχω
et med. Graeci min., 1

¹¹ Ο Πλίνιος πο
nat. 1. 20. 21. 27. 29. 3
Ζήνωνος).

¹² Πρὸς Plin. π
βοηθοῦσι, εἶναι ὡφέλιμ

¹³ Πρὸς Plin. π

¹⁴ Καλὴ κοιτικὴ ἀ
τ. 6, (1ος τ. 1870) ἥς συ
τοὺς indices). Καλαὶ ὡ
1851-1855 (τ. 6) καὶ ἥ τ

4

2)

lia sunt

‘E

καὶ ἀριθμοὶ

“E

3)

donax s

thynnis,

4)

myaces.

Eī

φαβητικῶν

(ἀπὸ § 1.

ταῦθα τὸ

τερα τὸ τ

διὰ τοὺς

οὐδετέρους

πληθ. τοῖς

(Florenti

ὕποπτον

τῇ ἐκδόσα

καὶ ὑποσ.

Eī

Τοῦτο, ὡς

γούμενα,

ostreo), εἰ

πράγματα

νεωτέροις

Eī

15 Π

μὲν πρός τι

16 ‘Ο

καὶ δημοσι

τὴν θέσιν

17 ‘Ε

ἥτοι ἥ ἐκδ.

νίσεως τῆς

ορήθην, καὶ

¹⁸ Ιδοὺ τὸ χωρί¹⁸
5) Plin. nat. 3
que similis o
Πρῶτος παρετ
θέσει πρὸς τὰ ἄλλα
ώς οὐδετέρου, ἀντὶ τ
thya similia¹⁹.

¹⁹ Ολίγα μόλις
BENEDICTUS²⁰ προ
ώς νομίζομεν, πλευρ
διορθώσεις, ὃν αἱ δι
τουσιν ἄλλὰ καὶ διότι
DICTUS: tetheaque
διορθώσεων θεωροῦ
BARBARUS. Οὗτοι μ
ἄνευ ἄλλης τινὸς με
μικρᾶς μόνον ἄλλαγ
δηλ. τ' τ. ε. similit'
οὐχι μόνον ἀπεσόβησα
θη λυκοῦ, ἄλλὰ κ
περιγράφει τὰ tēthea

¹⁸ Οὗτος φέρεται
Gallia transpadana):
L. Plinii Secundi nat
quam emendatissimi
tethya συμφωνούσαν το

¹⁹ Αμφότεραι το
ἐκδοτῶν Λατινικῶν λεξι
(31827) καὶ ἔξης, ως καὶ
περιγράφει τὰ tēthea

²⁰ L. Plinii Secundi nat
emendationes redditi (

²¹ Αποροῦμεν τῇ
τοῦ ostreo προέτεινεν
ostreum κ. ostrea ὄστρα
θαίσετος εἶναι ἡ ὑπὸ τα

²² Τὸ περίεργον
ταλαντευόμενος, καταχω
ξεν λόγῳ χωρίον. Πρῶτος

6

ώς ἥδη π

μένως, ἐδ

χωρίον λα

in cibo

ἱππόκαμπ

ἐν τῇ τρο

Εἶναι γν

γουμένοις

τητας φα

μένων εὗ

Ἐκ τῆς

γραμμέν

ἀνεκδότω

ἀρχεῖον ε

νεπιστημ

εὐχαριστύ

Ἐκ τῆς

οὐδέν τι

παρενθέσ

διὰ τὸ τέ

tetheaqu

ostreo in

Ο

thea 32, 9

σ. 414), ἐπ

τὴν διόρθω

23 Μ

καὶ ἄλλαχο

γλαυκίδιον

s u m p t a

aurata in

24

Plin. nat.

m e l l e

ipsius va

ἐκ φαγητῶ

25 Τ

τῆς ἐκδ. τ

ρωματικάς

διορθώσεως τοῦ Βι
aber... schreiben w
λουθησάσας παρατη
γνώμην καὶ δεχθ
έκει, διευθετεῖ ὁρθῶ
— Μετὰ τὴν ἀπὸ²⁶
ζομεν, νὰ πιστεύωμε
δετέρου γένους ἐν χ
πάντων τῶν μέχρι σή
σημειοῦται λίαν ἔμο
93. u. 99 u. a. (fals
min.), ἀλλ' ἄνευ συγ
93) τὴν διόρθωσιν τ
μένου — καὶ αὐτοῦ κ
θηλυκοῦ (tethea si
Καὶ νῦν τίθετε
σήμερον καταχωρισθ
εῖναι ἀπλῆ, διότι εἰς
ἔφ' ὅσον συμπεριελή
δὲ τὰ μετὰ ταῦτα δη
τοῦτο λῆμμα, εἰς ἄλλ
σιν ὅμως καὶ ἄλλα ε

²⁶ Ὁ αὐτὸς ΜΑΥ
ὁρθαὶ παρατηρήσεις κα
(π.χ. τοῦ BARBARUS, το
τὴν προσοχὴν αὐτοῦ.
27 Συντομίας ἐνε
γάλου κύρους Λατινικῶ
1) Λεξικὰ μετ'
KLOTZ, καθηγητοῦ τοῦ
Praef. Corradini ἐν Φ
τὴν Λατινικὴν λεξικογ
αγγλικὸν τοῦ LEWIS an
εῖναι τὸ μόνον σχεδὸν
Λατινογερμανικοῦ τοῦ
μικρὸν μὲν ἀλλὰ λίαν πε
ΧΙΔΕΝΑΚΑ ΤΑΝΑΚΑ, ἐπ
τεπιστέλλοντος μέλους

πρώτον κατε
όρυμ, οὐδ.)

Μεθ'

πρώτον κατε
τὸ ἐκδοθὲν
τοῦ πρώτου
νείῳ Πανεπ
'Ερρίκου Νι
δ σοφὸς κα
θήκας καὶ β
ῶφέλιμον.
ματα. Πρώτο
καθ' ὅλας τὰ
τερον τὴν λ
γων (!!). Πό²
σπόγγου (σφ

'Εκ τῆς

σημασίας το
ὅφθαλμῶν
λεξικὰ τὴν λ
συγκεκριμένα
απ animal

θέου), PA

2) Λεξικόν
ἐφ' ὅσον ἡμεῖς
τὴς Gius. Fun
ιταλούς, γάλλο

3) Λεξικόν

(γαλλ. μετάφραση
2729. (Τούτου
τόμ. 3ος στήλη
• 1935 (συντετ

28 Τοῦ

φιλολογίας Στ
ύπὸ τῶν καθη
όφείλει πολλὰ
λογία) διὰ τῶν

• Αθ. 1883, τα'

τυχῶς ἐν τοῖς πλείστοις κώτατα παρεχομένη (παρέχει ἀπατηλὴν ἔνδον moluschi, eine Art Weichtiere).

Σύγχυσις καὶ ἀσφάλεια ἐν τῷ εἰδικῷ συγγραφεῖ του ΣAINΤ - DENIS³⁰, ὃστις Τέλος, περὶ τοῦ ἀνακριβειῶν ὅμως — καὶ ΕΠΡΙΚΟΥ ΣΤΕΦΑΝΟΥ (1925-40). Ἐν τῷ τεοῦδ. πληθ. τῆς βέβαιας, διότι, ως ἐν τοῖς τὸ tēthea ὀφθαλμοφαραδειγμάτων ἔκεινων, γένος αὐτῶν, διὸ ὁ καὶ μειωθῆ ἀσφαλὲς ἔως οἵ Ἡγγλοι ἔκδόται εὖ ἐδείχθη ὅτι καὶ ἐνταῦθι.

Οἱ Ἡγγλοι, ως Έλλην. γλώσσης, ἡθέλοντες περὶ τοῦ γένους τῆς λαζαρίτης ΣΤΕΦΑΝΟΥ εἰς σφάλμα currunt³¹ καὶ 32, 117

²⁹ Οὗτοι καὶ ἐν τῇ 1840-56, 35 Bdchn) : τε gleichen einem grossem ἔκαλοῦντο παρὰ τοῖς Βυζαντίοις, Βυζ. βίος καὶ

³⁰ Le vocabulaire tēthea σελ. 112 (πρβλ. καὶ

ques au temps de Pline

³¹ Ἡδ. ἀνωτ. ὑπ' ἀσφαλείας

³² Ἡδ. ἀνωτ. ὑπ' ἀσφαλείας

³³ Οὗτοι ὁ ΚΑΕΣΑΡ

IO

στερούμενος

ζετο ἐπὶ κειμ

ρίον τοῦ Πλ

νως ὡς θηλυ

Τοῦ λ

παρέλκει, φ

συζήτησιν θ

ΕΡΡΙΚΟΥ Σ

τὸν Ξενοκρά

τούτους. Θὰ

τὸ κείμενον

πτώσει δὲν

ματι γήθι

Τὸ λῆ

τερα καὶ νεά

καὶ ἀποδίδει

sorte de pe

kind of sm

SHORT – ἵ

τῇ Ἑλληνικῇ

γόνιον (ε

·Η λ.

μόνου τοῦ Γ

³⁴ =3,

³⁵ ·Ιδ.

³⁶ Κακο

μεν. [Τεττιγόν

ούδενὸς τῶν π

τοῦ ΒΕΝΓΑΜ.

ἀσφαλῶς εἶνα

(11, 26=11, 9)

³⁷ Δὲν

γραφομένῳ Ι

tissimo Euch

T

Ἐν τῷ βιβλίῳ τῷ δεύτερῳ ἐν συνειδήσιν τοῦ Ἀριστοτέληνως ἐν ἴδιαιτέροις μάλιστά ζώων μορίων). Τὴν Πλίνιος ὡς ἔξης: numerum tractetur historiæ.

Tὸ χωρίον τοῦ Plin. nat. 11, achetae et, quae min.

Ο Πλίνιος προκαὶ τὰ tettigonias πολλάκις μεταφράζει χρανοεῖ⁴¹.

Γενικὴ ὀνομασία δὲ τοῖς Ρωμαίοις οἱ αἰγαλεῖντιστοίχως δὲ ἀσθεγραφεῖσαι ὑπὸ τοῦ Πλίνιου ὅρου, ὡς τοῦτο θὰ ἦτο πάρεργον νὰ ἔξει.

Ο Laterculus ἔδημοσιες antiq. IX chron. min. I

³⁸ Κατὰ τὴν ἔκδ. τοῦ Πλίνιου εἶναι καὶ ἡ τε

RACKHAM (παρὰ Loeb, II)

³⁹ earum (sc. cicadas)

⁴⁰ Ολίγον κατωτέρων

καὶ cicadas surcularias frumentarias (τέττιγας ἐπειδὴ τοῖς βιοῦντας). Ομοίως ἀκάνθαις), ὁ λακέτας (ὁ ἥπατος).

⁴¹ Περὶ αὐτοῦ ἴδ. μ.

⁴² Περὶ τοῦ ἐτύμου

κλπ.), οἵ γλωσσολόγοι συμ-

Gramm. frg. 161 p. 254

ἀπιθάνως (i. ETTMAYER

τύπον *cicāla (τῆς ὁίζης

τῆς προσφοδίας ἀπὸ -ă-(cā-

-l-(*ci-cāla) εἰς -d- (ci-cā-

τέττιξ ἔξειλί;
τινικῇ γλώσσῃ
ποίησε πρῶτην
ποιητὴς Ἡσίοδος

(F.H.G. II 100)

πολλάκις ὑπόστιμης

στικῆς ἥτις

σεως⁴³, ἀντι-

λειψιν ὅμως

οὐ τὸ διὰ λόγου

Μετὰ

παραλλήλου

θέλει σαφῶς

τινικῇ. Τονίζει

χῆς, ἀπὸ τῆς

ματος, ἔξακτος

κατέχουσα την

λ. δάνειον ἐκ

παρὰ Σιδήται

Lautl. d. Lat.

MEILLET (Di-

Tò cicāla δὲν

τοῖς Γλωσσαρ

μεν, ἐν ταῖς κ

ἐ.ἀ. § 1 ὑπ. 1,

γάρα) ἦ chich

⁴³ Προβλ

τίετα, νεφεληγ

791), τὸ Ἐλεστ

Α' σελ. 499 κα

⁴⁴ Προβλ

(Ἀλκαῖος 39 Ε

MAX TREU, 1896

F ἀδεα (ἄχει

⁴⁵ Προβλ

π.Χ.) Ἀνάνται

ται βεβράζωσι

πεσι μεσημβρι

λωδίαν]. Εἰρ.

T

Αριστ. ΗΑ 55

Τῶν δὲ τεττίγων γοῖ μὲν μικροί, οἵ πρωτελευταῖοι ἀπόλλυνται, ἔδοντες] οἵ καὶ υστερότερον ἀπόλλυνται. τοῖς μικροῖς καὶ τοῖς μερημένοι εἰσὶ τὸ ὑπόζεδον ἀδιαίρετοι, οἵ οὐκ ἀποτελοῦνται μὲν μεγάλους καὶ τοὺς δὲ μικροὺς τεττάγηται μικρὸν καὶ τούτων οἵ διατάσσονται.

Αριστ. Ξ. ἀ. 55

εἰσὶ δὲ ἄρρενες⁴⁸ μὲν οἱ

τέροις τοῖς γένεσι, θήλαι

τῶν δέ τεττίγων γένη μερημένονται (quae primitur) ... οἱ δὲ μεγάλοι δὲ τοὺς μὲν μεγάλους καὶ τοὺς μικροὺς τεττάγηται μικρὸν καὶ τούτων οἵ διατάσσονται.

⁴⁶ Ἐκ τοῦ appar. cr.

v. tetogonia (-iae Ε³) II.

τος ἔκτοτε τοῦ ἀμαρτυρήτος ἔκτοτε ὑπὸ τῶν παλαιοτέρων καὶ τὸ σφάλμα ἐξακολουθεῖται.

⁴⁷ Οἱ οἱ θήλεις τέλαιοι τοῦ Πλινίου, πλὴν ὅμως ὑπὸ τοῦ πρώτου λεγόμενα τέρω mares canunt i n

ξίμου Πλανούδη βυζαντινῶν τοις καὶ Πτωχοφιλῆς ἐπειδὴν τῷ ποιήματι αὐτοῦ περὶ

Bucol. Gr., Paris Didot.

νοι προβάλλων τοὺς τελευταῖς σωφρονισμόν. «θῆλυς δὲ συαίδοις νόμων ἄρρητον ὡδόν.

⁴⁸ Προβλ. Αἰλιαν. ZI.

θήλεια ἄφωνός ἐστι.

τούς τούς
εἰσὶ δὲ ἄρρενες
γένετο, θήνατοι

Ἐκ τούτων
μοποιήσας
ώς ὅνομα οὐκ
τὴν καὶ ὁ
νως καταχωρίζει
orum. οὐδὲ
Μεθοδίου
ΟΥΛΕΡΙΧΟΥ
ἐκδόσεως τούτης
tettigonia,
ΚΟΥΜΑΝΟΥ
γενομένη ὑπάρχει
ἀκολουθησάντων
ἐσφαλμένου
φυγον ἔξενων
ώς καὶ ἄλλοι
CALONGHI
CHARLES),

Ἐντατικά μετατοπισμάτα
(ἥ) τοῦ ΘΣ
1) ἐσόδιον

⁴⁹ Ἀριστοτέλειον

⁵⁰ Ορθοπεδικόν

Plin.-Stelle 33, 10, 10

νώσκομεν ὅτι ὁ Πλίνιος
καὶ 46.

2) Κακῶς ἐπαναφοι τοῦ Ἐλληνοαγγλικοῦ
plur. tettigoniae Plin.

3) Οὐχὶ ὁρθῶς
acheta(s?), -ae f. [a
cicadarum genus ac

“Ως πρὸς τὰ ἔντονα
α) δὲν βλέπομεν
γένους σημειούμενον
ληνικὸν ἀχέτα-ῆχέτονος.
οὗσ. ὁ τέττιξ πρόβ. καὶ
γένος ὁ γερμανὸς συν-

minores ex his sunt

ἀλλ’ εἰς τὸ νοούμενον

β) πρὸς τί ἡ περιβολή
εἰς acheta(s?); “Η αὕτη
δεμία ὑπάρχει πρὸς ταῦθα,
διότι εἰς οὐδὲν

”Αλλὰ καὶ ἐὰν παραδοθεῖται
γεῖτον ἡ ἐκδοχὴ αὐτοῦ

γ) κακῶς δὲν σημαίνει
γούσης τοῦ ἀcheta, εἰς

1. Übe

1, 32 37 und

In den

1 i s. In der

sich alles au

betrachten i

ostreo) als f

sich beseitig

CTUS angene

durch wird

menhang wi

Fortsetzer vo

s i m i l i s,

angenomme

eindeutig, w

schreibt er,

similia sunt

Das E

r a l i s sein

erwähnt. Da

buch von H

richtige. Da

K. GEORGES

Schlies

DELL - SCOTT

2. Über

Der V

telischen Ste

Plinius n e

genommen, :

als f e m i n

niemandem :

das im Th.

Dies haben a

auch griechi

scheibt Th. G. L., nimmt auch das L setzung wird gezeig paradoxenweise fals Schliesslich unterläs geben, obwohl er b

ПРАГМА

ΔΥΟ ΔΙΑΠΛΑ

ПАР

ΓΡΑΦΕΙΟ

ΠΡΑΓΜΑΤ

‘Η ἐκτόξευσις τεχ-

τέστησε περισσότερον ν-

’Επὶ τῇ βάσει τούτων δ-

χαιότητος περὶ μοναδικ-

λην ἐντύπωσιν, ὥστε νὰ

χρονολογικῶν σταθμῶν

καὶ ἀν αὖται ἔξηγοῦνται

ἐπὶ βραχὺ διάστημα ἔχο-

Οἱ σήμερον ἐκτοξ-

* * Ανεκοινώθη κατὰ τ-

‘Η παροῦσα ἐργασία

ἰδιαίτερον «hobby», καλλι-

μάλιστα ἔτη, δπότε ὁ ἀριθ-

έτησίως περὶ τῶν προόδων

κ. Στ. Πλακίδης ἔθετε πάν-

παροῦσα μελέτη ἔξεκίνησεν

μέλος κατὰ τὸ 1958/59, εύθ-

σεῖα Σικάγου καὶ Νέας Υό-

φῆν κατὰ τὴν ἑβδομάδα τᾶ-

σως πρὸς τὸν ἐν τῇ Ἀκαδη-

τὸν κόπον ἡ περαιτέρω ἐρ-

καὶ ἐνθαρρυντικῶς, ὥστε ό-

περιττὸν νὰ προσθέσω, ὅτι

Μετὰ τρεῖς ἡμέρας

μιακὴν Κλινικὴν «Βασιλεὺς

μορφὴν προσέλαβεν ἡ ἀνὰ

ταῦθα, ἵνα δικαιολογηθῇ ἡ

ἀγαπητοὺς συναδέλφους κ.κ.

τὸ λοιπὸν ἱατρικὸν προσωπ-

κόλυνε τὴν ἐργασίαν καὶ ἤμ-

ταχύτητα, ὅτι
τίθενται πέρι
μάζης αὐτῶν
βασίν του ἀπό^{τος}
τος λόγω τού
ἥ διαρκής ἀπό^{εις}
εἰς τὴν τρόχο^ν
κῶς “βαρύτη^{τῆς}
τῆς ἀτμοσφαρ^{αρίστης}
ἀρκούντως ἀπό^{τος}

Τὰ καθηματικῶν
καὶ ταχύτητων
νὰ ἰσορροπη^{τείνει}
καταπέσῃ εἰς

Τὰ ἴσημα
πάντα προστείνει νὰ συγ^{γονὸς}
γονὸς ἥπερ πρὸ^{τείνει}
ἀφθόνως δια^{νοηθέντων.}

ventum.
ad even-

373 π.Χ. (τοῦ
περίπτωσιν)

σαν δύο ἔτη
φαινόμενον,

καιομένη, ἀλλα^{την}

μήτου. Εἰς τὰ πράγματα

Πράγματα

ῶν τὸ ἔτερον

καὶ τόσον ἀλλα^{την}

ζωηρὰν καθηματικῶν

περὶ τοῦ γεγονότος καὶ Δαῖμαχος (παρὰ Πλούτιογ. Λαέρτιος, Φιλόωροί της κατέπεσε πληρά τὸ μέσον περίπου συνέβη ἢ πανωλεθρού μετεωρίτου συνεδέθη παρὰ Πλουτάρχῳ θὰ σύγχρονος πρὸς τὴν ζωὴν Χρονικὸν (καὶ ἀστρονομικῶς), ἢ πτῶτὸ 468/7 π.Χ., καθ'

Ἐκ τῶν μαρτυρῶν πάντων τοῦ Πλουτάρχου πρὸς τὸ γεγονός. Ἐξ μόνον λόγω κύρους, διαφορά τοῦ γεγονότος. Δυστυχώς ἐκθέτει οὐ μόνον εἶναι ἄλλὰ καὶ συμπληροῦσθαι ἔπεισε λίθος ἐκ τοῦ ἀέρος μήτης ἀστὴρ γενόμενος λευταῖα εἶναι ἴδιαιτέρος περὶ τοῦ περιφήμου κατὰ τὴν πτῶσιν τοῦ ξηρὸς καὶ Βόρειος χειμῶνος Βορρᾶς, ἔξω δὲ τούτοις ὅτι οἱ κομῆται προκατατάχθησαν καὶ εἶτα πτῶσιν τοῦ

3. Βιβλιογρ. παρὰ ἐποχὴ 57.

4. F. Jacoby, Da LII (σελ. 108). Ἐλάχιστα σέβιος (466/5), διότι πρόσθιος (78ης). Διογένης ὁ Λαέρτιος προηγουμένης Ὁλυμπίας γεγονὸς ἐντὸς τῆς πενταετοῦ διὰ τὴν περίπτωσιν τυχὸν σεως τοῦ κομήτου τοῦ Ηλίου

5. Μετεωρολ. A, 7

6
Μὲ πολὺ^ν
χων ὡς πηγὴν
περιγράψας γε
τὴν αὐτὴν ἐπο-
ῶνος, ἐπομένων
πτῶσις πάντων
αιτέονταν βαρύτη-
σμένας λεπτομή-
νος δυνατὸν νόησην
τῆς Γῆς. Τὸν δὲ
«Μερικόν» τοῦτο
πιστεύοντες, ἔξα-
άκομη καὶ σήμα-
γραφὴ τῶν θεών
Συμφωνεῖ δὲ
ίστορῶν ὅτι εἰς
εἰς τὸν οὐρανόν
φερόμενον εἰς
πλανητικῆς φύ-
καὶ νὰ ἐκπέμπει
τὸ σημεῖον τοῦ
βους συνέρρεε
πῦρ, ἀλλὰ μόνον
ἀναλογίαν προσθέ-
ται.

‘Η διῆγαν
πεῖραν τῶν μητέ-
ρων, ἀλλ’ εἶδε
διμως, ἀκόμη
φανής. ‘Ο οὐδείς
ότι μᾶς τὴν δι-
ριφράσεως, δηλα-
διπιεικεῖς ἀναγνω-
πόδες τὴν ἔξα-
τοῦ παραδεδομένην

6. Πλούτον
7. Περίπολον
8. «Πολύτην»

πεσόντος ἀναφέρει ἀν-
πολλῶν,,). Ἡ εὐσυνε-
φέρη καὶ τὴν ἀντίθετ-
λεγόμενα ὑπὸ τοῦ Δα-
ταρχος, χωρὶς νὰ τὸ ὑ-
αυγείας τοῦ φιλοσοφι-

9. Ἡ δυσπιστία τοῦ
ωριτῶν ὡς καὶ ἡ πίστις τοῦ
ὑπερόχων ἐκείνων σημείων
λογον πρὸς τὸ ἐπίτευγμα
τρον τῆς ἐπιστημονικῆς
σκέψεως, καιδ' ἦν ἐποχὴν
ὑπὸ τὸ κράτος δεισιδαιμονίου.

Κατὰ Πλούταρχον
τῶν μετεωριτῶν. Οἱ τῶν
φερόμενος δὲ ὑπὸ ἀνεμο-
όπαδῶν τῆς θεωρίας ταῦ-
αίους ἀνέμους, ὃν εἶς ἀν-
A, 7 : «ὑπὸ πνεύματος ἀ-
νόμενος ἀφ' ἐσπέρας. Καὶ
Κατὰ τὸν Ἀναξαγόραν, τοῦ
προείπει, ὅτι κάποτε θὰ
ἔστρα δυνάμεων. Διότι,
καὶ ὅμοιον τρόπον ἔρμη
Ἐὰν ὅμως, συμπεραίνει
τοῦ Δαϊμάχου εἶναι ἀκριβεῖ-
σιν τῶν μετεωριτῶν.

Ἡ εἴδησις φυσικὰ
στευόντων εἰς τὴν γηίνην
φικῆς ζητήσεως ἥδη καὶ
ἀθλον τοῦτον θὰ ἐκτιμήσει
Μέχρι καὶ πέραν τοῦ
φαινόμενον ὑπὸ τῶν ἡνδρῶν
καὶ τῆς Χημείας. Πρῶτος
μετεωρίται καὶ οἱ διάττοι
ψαν τὴν θεωρίαν του, οἱ
Σύμπαν δέν θὰ ἥτο μηχανι-

κατὰ τὸ 1802 ὁ Ε.
πει νὰ θεωρηθῇ ἐξηκριβω-

Τὴν 3ην Μαΐου 1802
Marais, ἔχαρακτήρισεν
περὶ σφαίρας πυρίνης ἐν
τόπου, ὅστις ἐμελέτησε

•Η περιπολή
ἀποδίδει ὅλα
φανές, ὅτι τὸ

πρώτη φορά,
πραγματικότητα
λαοὶ εἶχον τὴν
τας κεραυνοὺς
καὶ τοὺς ἀπέθε-
καλούμενα. (Ma-
derweapon 16)

εἰσέτι ἀστρο-πα-
στείων τῆς Σελή-

διαττόντων, ἵνα
πλήρως παρὰ
Olbers καὶ Ne-

•Ο Ἀναβολή
νων σωμάτων»
εἰς τόνον μεγαλού-
ρόφωτα (λάμπε-
τοῦνται ἀπὸ της
συνέβη κατὰ την
σύνησαν ἀπὸ τοῖς
σύνημα ἦ σάλος
τῆς Γῆς, ὥστε
εἶπον καὶ οἱ ἄνθρω-
ποι εἶναι «ρῆψις
Γῆν. Τοῦτο δι-

τροχιᾶς των (την
ἐκδόται, δὲν εἶναι
λῶν»). Ἀκόμη
πτουσιν εἰς τὴν
ται καὶ σήμερον
ὑδάτων. (Maso-
σαν τοῦ ἀρχικού
πιστευομένου, δι-

Οὕτως ὁ βώσεων τῆς σημείωσης
πέτειαν διὰ τὴν
καλέσῃ τὸν •Ηλίου

κοντα πέντε ἡμέρας,, ἦ
QEI ὁ Ἀριστοτέλης. ("Ο
Ωιγραφῆς τοῦ μετεωρίτ
τεωριτῶν γνωρίζει, ἐπι
τῶν μετεώρων (διατόν
η̄ καὶ εἰδικὰ περὶ τούτ
εῖναι αἱ ἔξῆς :

Τὰ μετέωρα γενι
σι τὴν ταχύτητα τῆς ἐ^ν
ήτοι 40 χλμ. καὶ τι π
μέτωπον τὴν κινουμέν
πρωινὴν) πρέπει νὰ π
καὶ ἐπὶ πλέον ἕτερα 5,
μετεωριτῶν, ὅταν μάλι
εῖναι μεγάλη. Ὁ μετεω
ρούεται εἰς μικρὰ τεμ
εῖναι μαλακόν. Ἀκόμη
ἀποτέλεσμα εῖναι ὁ σχ
ringer τῆς Ἀριζόνας,
λος ἔτι μείζων ταχύτης
μα ἔξουσθενωτικά. Ὁ μ
καὶ τῆξιν τοῦ πετρώματ
κατ' ὅγκον. Ὁ κρότος
καταπληκτικά, ὥστε ἐλ
νιωτάτων ἄλλως καὶ π
Μία τοιαύτη περίπτωσι
ἴχνος τούτου ἀνευρέθη
ἐντὸς δάσους παρὰ τὸν
δάσους, εἰς ἀκτῖνα μέχε
τὰ γῆς, μὲ τὰς κορυφὰς
θῆ παντὸς κλάδου καὶ :

"Οταν τὰ μετέωρα
μεσονυκτίου) τότε ἡ τα
χονται εἰς τὴν ἀτμόσφαι
ριβραδύνονται περαιτέρ
τεωριτῶν πυρακτοῦται
νέου λόγω ἀπωλείας τα
σφαιρας. Ἀν ὁ μετεωρ

10

ὅμως εἶναι

Κατὰ κανό-

σκληρὸν ἔδ-

προσδιδού-

νος, κυλι-

γλῶσσαν τ.

Εἰς

ωριτῶν, τὸ

«Ο

ὄπισθέν τα

νέφος κονι

μεγάλη, ὅσ

πρὸς τὸ ἔδ

τητός του

ναφῆ. Ἡ

ζεται κυρί

τὴν ἐπιφάν

Μικροὶ μετ

λακοῦ ἐδάφ

Τοιαῦται τ

200 μ./δευ

“Οταν ἡ τε

μόνον προ

τοῦ σημείο

γίζων 100

κὴν ἐνέργει

τῆς αὐτῆς ή

εἶναι σύμφ

τόννων ἡ τ

Τῆς

10. Τα

World, Uni

τεωριτῶν μν

250 ἔξ, ίδια 2

Press 1956, 2

διατρήσῃ τὴ

ταχύτητος 17

11. Βι

κά, ως ήδη ἀνεφέραμ
μνημονευθέντος μετεε
ξπὶ κατωκημένου μέρο
τοῦ ἀνθρώπου ἀπὸ το
πτώσεως τοιούτων μετε
πότητος λανθάνει μία
ἐν λογοτεχνικὸν προϊό
τῆς δευτέρας χιλιετηρί^α
συλλογὴν Πετρουπόλε
σις τοῦ Ναυαγοῦ, ὅπε
τυχεῖς ἐπίσης, ἡ οἰκογ
γυναικός, ἑβδομήκοντα
ἔξ οὐρανοῦ¹³.

Κατόπιν πάντων
δεδομένα τῆς σημερινῆς
φέροντα συμπεράσματα
περὶ γενέσεως κρατῆρος
συμπεράνωμεν, ὅτι τοι
οικοι ἄμα τῇ παρόδῳ
ραίνομεν, ὅτι ὁ λίθος
ἀπέμεινε τὸ κύριον τεμ
νωμεν, ὅτι τὸ ἔδαφος τῆς
της. Πρὸς πληρεστέραν

12. F.L. WHIPPLE
1958) σ. 79 ἔξ.

12

καὶ τὴν μᾶζην
μεγέθης δὲν
σκεφθῶμεν,
τόννων καὶ
νες, ἐπομένων
τόννου.

Τὴν μάζην περιγραφή
μία δύναται
τοῦ Δαῖμάχου
ἥτο ἥ ἔλαχίστη
ὅτι ὁ λίθος
διετεωρίτης
μικρῶν ἀστερών
μεθα μάλιστα
τὴν ὕραν τι
3ης καὶ 4ης.

Πάντα
μάζης τὸ πολλόν
δὲν φαίνεται
θος ἥτο μᾶλιστα
εὔκολώτερον
μέρος, χωρὶς
ἔπι τοῦ ἔδαφου

Φεβρ. 1948
δύο γνωστοὺς
θογωνίους
‘Ο δὲ Αἱρέτη
Ν. ‘Υόρκην
σχήματος καὶ
δηριτῶν κυριών
νὰ φαντασθάνει
μεγέθης,,
τόννων πίπτευκτος. Τοι

14. ΒΑΙ

15. ΒΑΙ

Μικραὶ παραλίαι

γου τροχιᾶς (ὅταν ἀμέσως
"Ἄς ἐλπίσωμεν, ὅτι,
θὰ λυθῶσι καὶ τὰ πολεμώ-
ῦντα ἀληθῶς ἀποδειχθῆ-
νείας τοῦ ἐδάφους, δυ-
μετεωριτῶν. "Οντως,
τμημάτων του, ὑπελό-
τῆς ἐπιφανείας. "Υπετ-
τὴρ ἔξηφανίσθη λόγῳ
στὸς μετεωρίτης, εὗρος
τῶνος, ἔνθα καὶ ἐκυλί-
Αἰγὸς Ποταμῶν, περὶ
Γῆς, καὶ ἀν εὗρεθῆ ἔχ-
τηθῆ περὶ τῶν νόμων
καὶ ἡ σημασία, τὴν διά-
τονος τοῦ Δαῖμάχου, ὅτι τὸ
ναι δύσκολον νὰ ἀποδο-
κομήτην. Πιθανῶς δυ-
εῖς τὸν μετεωρίτην, ἀν-
τροχιὰν πέριξ τῆς Γῆς
τεωρίτης κατὰ τὴν διά-
ματα τῆς ἀτμοσφαίρας
της τότε ἐπυρακτοῦτο
"Ελευθερούμενος ἀκολού-
του ἐντὸς τοῦ Διαστήματος

"Ἐὰν τὰ ἀνωτέρα
λόγῳ τῆς μικρᾶς τροχι-
ονάκις τῆς ἡμέρας καὶ
ἀπὸ τὰς κάπως παραδο-
τοις, ἀν ἐπρόκειτο περι-
μαχος θὰ ἔχοησι μοπού-
(δέον "νύκτας,,), καθὰ
"Αν ύποτεθῆ, ὅτι

(δρατὸν κατὰ τὴν νύκταν
κατὰ τὴν ἡμέραν) καὶ δι-
γοῦνται. Τὸ νέφος, τὸ

νατο νὰ πας
τροχιὰς τοῦ
περίπου ὕδα
κῶν σημείων
νεῖς ἀστέρας
σκιοτήματα.
τηρηταὶ τῆς
δὲ εἶναι γνω
πέριξ πλανήτ
τὸν ἄξονά το
ζοντος, ἥτοι
ου ἐκ τῶν δ
νὰ ἔξηγήσου
ἐν τέλει ἔδει
καὶ κεκλασμέ

Κατὰ
νατα οὐδὲ ἀν
φαινομένων
ματα ταῦτα
μοι, καὶ δὴ
Αἰγὸς Ποταμ

· Η μας
Ποταμῶν ἐνε
ΐσως ἀνακοιβ
ῆ εἴδησις το
ἀστὴρ κομήτ
πλησιέστερος
ναφέρωνται α
ὅτι ἐπὶ “75 ἡ
βῆς. Τοῦτο δ
φαινόμενον τ
δηλαδὴ τὸ οὐ
παντὸς ὅτι ἀ
ψεις, ὅπως ἀ

· Η διπλ
ξαιρετικὴν λα

το περὶ τοῦ κομήτου
468 π.Χ., ὅστε ἡ οὐ-
τὸ φαινόμενον τῶν δι-
θυμοῦμαι ζωηρότατο-
πρὸς τὴν Γῆν (χωρὶς
τὸ φαινόμενον εἶχε πολὺ^{τόπον})

‘Η ἔρευνα, κατέ-
γραψαντες οἱ αρχαίοι
μουσοὶ, ἔχει ως ἐξής.
‘Ο ἐν λόγῳ κομήτη-
τοῦ λαμπροῦ κομήτου
δύο προγενεστέρων κομή-
τοῦ αὐτοῦ κομήτου, ἀλλὰ
κομήτης θὰ ἔπειρε νεφέλα
εὗρε τότε, ὅτι ἡ περί-
νωμαλίαν εἰς παρεκκλι-
σίδιως).’ Εν τῷ μεταξύ
ἀκριβείας. ‘Ο Clairau-

16. Ἰσως δὲν εἶναι
άναμνήσεις μου. Έπὶ πολ-

τόσον πλησίον τῆς Γῆς, ἀλ-

πάσης ζωῆς. Τουλάχιστον

ζον τὰς ἀμαρτίας μας καὶ

‘Ἐνθυμοῦμαι ζωηρότατα
ὑπὸ τῆς βωβῆς ψυχρᾶς στο-

χετελιαστικὰ ἐπιφωνήματα.

‘Η ὥρα παρήρχε

φωτεινὸν τέρας. Μετὰ τὸ

ζον σιγὰ σιγὰ νὰ ἐνθυμο-

νὰ κοιμηθοῦν, εἰρωνευόμε-

17. R.H. BAKER,

τοῦ κομήτου
μεταξὺ εἶχεν
τελευταίαν ὀ^ρ
ἀστρονόμου
κάμει τοὺς ὑ^π
Σήμερον ἡ
μέσον ὅρον
Ηκολ
θείᾳ Κινεζικ
ἔξαιρέσεως,
τῶν 76 ἑτῶν
Εἶναι λοιπὸ
τοῦ Δαῖμάχο
ἀστρονομικῶ
γὸς Ποταμῶ
τούτου εἰς τ
ξὺ τῶν δύο
Ἄσ μ
του ἀναπτύσ
τῆς Γῆς, δημ
κατάλογον κ
ἀναφέρει καὶ
ὑπὸ τῆς βία
“ἔξεπε με
τρόπος, καὶ
ἀκριβῶς ὑπ
ου, τὸν ὅπο
—

‘Ο Ἄ
γὸς Ποταμῶ
χεν ἐμφανιστ
μάτων τῶν ὁ
ὅ ἐνδιαφέρω
νικόν, ἐπὶ ᾧ
τίωνος εἶναι

18. R.H.

19. ‘Ο Ε

Halley καὶ το

νίσεων κομήτου, αἴτιον
μία εἶναι δυνατὸν νὰ

"Αρχων

- 1) Δημοτίων
2) Θεαγενίδης
3) Εύκλης Μόλωνος

4) Ἄστεῖος

·Ο μέλας λίθος

ίστορικοῦ μετεωρίτου,
συνελέγη καὶ ἐνεκτίσθη
ναι ἀρχαιοτέρα τοῦ 46

οῖ Χερσονησῖται εἶδον

λίθου τούτου, ἥτις διε

·Εφόσον δύναμα

τεωρίτης, ὃ τυχὼν ἐπισ

διότι ὁ μετεωρίτης συν

κὴν καὶ φοβερὰν ἐμφάν

κῶς ἵσως ὑπὸ τῶν εἰδι

μικρῶν ἀστεροειδῶν, ο

ματίσθησαν περαιτέρω

ὅτι δυνατὸν μερικοὶ μ

Fensekov ὑπεστήριξεν

τούτοις δὲν ἀφῆκε κρατ

·Οἱ εἰδικοὶ πιθανοὶ

δυνατὸν καὶ ὁ μετεωρίτης

ἀφοῦ ἔχομεν ἥδη τὸ δε

σίον τῆς Γῆς, ὥστε νὰ

τυρίαν τοῦ Ἄριστοτέλους

1

20. B. MASON, Mete

τεωρόλιθοι
νοῦνται καὶ

Τὰ ἡμέρα

λα. Περιώνυμοι
ἡμῖν τὸ ζῆ

Βεβερία

δί μετεωρίτες

‘Ελληνικῆς

ληνικῶν ἔχει

Θὰ ἦτο ὅμοιοι

ταχύτερον.

χαιολόγων,

ὅτι οἱ Χελώνες

γενικῶς τὰ

μένωνται στη

τῆς ἀνακαλ

·Ο λόγος

μέσον περί

δύναται νὰ

δὴ “παμμε

Φυσικῆς Ι

ϊστορικώτα

Εἰδικά

λόγῳ τῆς με

περὶ μετεωρ

ϊστορικοὶ με

περὶ τοὺς με

τὸν σκοπὸν

πρωτοβουλί

ἀκόμη γενν

να εἶναι τε

χνευσίν των ἡ προμήτη
τινα ἐπίτηδες ἐπενοήθη
Σήμερον οἵ μετεωρούτοι
τοῦτο ἀναζητοῦνται μετεωρούτοι
Watson “οἵ ἀνθρώποι
‘Ηνωμένας Πολιτείας
cical Society. ‘Ο Ελλήνες
ἔργευναν. Περιοδεύων
σώζει παλαιοὺς μετεωρούτοι
κνύων δὲ καὶ μετεωρούτοι
ἀνηκόντων εἰς τὸ ἀπλόν
νας καὶ τὸν βοηθοῦν τοῦτο
οὕτως εἰς τὸ ἐνεργητικόν
τεωριτῶν²⁴.

Χαρακτηριστικού
ον ἔργον του²⁵. Συμφάσει
παγκοσμίως γνωστῶν μετεωρούτοι
μετεωριτῶν ἔξαρταί εἰσιν
βαθμοῦ τοῦ πολιτισμού τεωρούτοι
τεωρούτοι ἔχουν ἀνευρεθεῖσι
κῶς μικρᾶς ἐκτάσεως χάρακος
ὑψηλὸν ἐπίπεδον τῆς περιοχῆς
τεωρούτοι νὰ διαφεύγουν
Βουλγαρίας καὶ Ρουμανίας
μετεωρούτοι (18 χονδρούτοι
χονδρίτας καὶ ἕνα σιδηρούτοι
γραφέως (σ. 21), ὅτι χάρακοι
ὅλιγους σιδηρίτας, διότι
Οὕτως ἡ Β. Αμερικὴ περιοχή²⁶
42 μόνον σιδηρίτας ἔναντι

23. F. WATSON, Beiträge zur Meteorologie, 1860.

24. F. WATSON 128.

25. MASON, Meteorology, 1860.

26. MASON 22.

Λαμ:

νησος και

Αιγύπτω κ

μέταλλον (

ωριτικὸς π

τὸ 3500), ἀ

ἔχομεν ἀραι

νικέλιον δ

Χαρο:

Αιγυπτιακή

τελευταῖα ἐ

να τοῦ W

τάλλου εἰς

χαρακτηρισ

πρώτην φο

ρούμενον μ

θεὸν τῆς θ

καὶ εἶναι εἰς

συνδέεται τ

καὶ δ γηίνη

τῶν Χετταί

ται γνωστὸ

τὴν λ. BIA

τὸ Κοπτικὸ

Εἰς τ

λας. Ἀναφ

δ' οὐκ ἔσκε

ταλλον. Εἴς

δηρον πρὸς

ὄνομα τοῦ

sidus - si

μετάλλου τι

σις, ἥτοι μέ

καταγωγὴν

Εἰδικ

πλουσιωτέο

ΣΠ. ΜΑΡΙΝΑΤΟΥ.

βάτης, δίδουν τουλάχιστας. Εἰδικοί τινες ἔργα δύναμις ψιστος τῶν Θεῶν τεωρίτας. Κατὰ Παναλίθος ἀργός, ἥτοι ἀκτῶν φιλολόγων καὶ ἀ-Cook ἐν τούτοις, θελίθον ἔρμηνεύει καὶ τὸ ὑπὸ τοῦ Κρόνου καλους²⁹. Μιὰ εἰδικὴ νέα χαιολογικῶν χώρων τέρω, ὅτι ἐν τουλάχιστον περισσοτέρων καταλέγει τὸ ἀπαριθμεῖ³⁰ τὸν τῆς Φρυγίας, τὸν τῆς Ἀτρεύετο ἐκεῖ, (προφανῶς ἀναφέρει τὸν λίθον ἐφοῖς. Ἐξ ἀλλων χωρῶν τῆς Μέκκας, πολλοὺς ἐντὸς ἐκκλησιῶν καθέντας ἐντὸς δωματίοις ταινιῶν.

Περατοῦντες τὸν ἐνταῦθα ἔνα μετεωρίτη λίθων κειμένου ἐντὸς Νοτίᾳ πλευρᾶς τῆς Κρήτης θέντα περὶ ὑπάρξεις λει νὰ καταχωρισθῇ ἀνασκαφῆς καὶ ἐξ ἴστης.

‘Ο μετεωρίτης’

28. FRAZER, Rau.

29. A.B. Cook, Z.

30. Antiquity 19.

31. ‘Ο MASON, (M.

πει νὰ θεωρηθῇ ὁ μέλας

32. ’Επεκράτησε

των: MASON, Meteorite

σπουδαῖον κέ
ντός τοι οὐ μετά
μέγιστον πλ.
ναι (ἔξωτερικ
πιφάνεια τοῦ
νισμοῦ εἶναι
πρὸς βιομηχα
οῦδεμίαν λεπ
φέρω. Ἐπόκ
-ροτες Ἐπόδε
μεν εἰς μερικ
τῶν τοιούτων
ματίτην καὶ
ταλλίνη, εἶναι
Ἐπόδες
Ἔχομεν πολὺ^{τοιούτων}
μετάλλου) εἶναι
σαρᾶς (τοίτη
Σπήλιου (Κνω
τῆς Κρητομυ

33 T_gs

Μουσείου Ἡρο

ΦΙ. Σ. Φ.

‘Η μόνη αὐθεντικὴ ὁ
εἶναι τὰ ἔχνη πριονι

Συστηματικὴ ἔ

βαιον, ὅτι θὰ ἀποδώσει
κταῖον, ὅπως ἀναληφθῆ καὶ ἐνταῦθα ὁ κλακύψει ἐπὶ πλέον καὶ πέριδας, δύνανται νὰ πχρησιμοποιήσεως μετα

εύρεῖαν βιβλιογραφίαν):

Bull. Soc. Lund VI 193

Τελευταίως ὁ L. Fer
γλῶσσαν καὶ γραφήν, ἐπειδή
Grec et en Latin, Antie

Ṅνομα τοῦ σιδήρου, Fer
χετύπου *Pers- ḥ *Pars
ἥτις γενικῶς εἰς τὰς Ση

εῖναι τὸ ἐμπορικὸν ὄντος
πόριον. (*Ελληνιστὶ δηλαδ
Kadmos I (1962) σ. 91
τοῦ σιδήρου εἰς τὴν Χου
τὴν λ. hapalki, ἥτις οὐδε

‘Ως πρὸς τὴν ‘Ελλ
νον «ἐκτὸς τῆς ἐπιρροῆς
μου ἀνεξαρτήτους ἐρεύνα
Αἴγυπτον, δὲν ἀπαντᾷ εἰς
delle Scienze Preistoriche
οἱ Ἕλληνες, διὰ νὰ δηλαδ
Ṅνομα τοῦ μεταλλεύματος
(αἵματίτης κλπ.) καταλήγει
(ροιά), πρὸς ὃ συνάπτει τὸ

‘Οι γλωσσολόγοι βα
ὅτι παρὰ τὰς εὔφυεῖς εἴκε
Πρέπει δηλαδὴ νὰ προϋπ
ἐγνώριζον, ὅτι τὰ ὑπέρυθρα
φαίνεται νὰ συμβαίνῃ: Π

έξ οὐρανοῦ, καὶ βραδύτερη
τὴν ἐκκαμίνευσίν του. (Π

TW

The la
certain cele
On this basi
Greek antic
created such
the great m
it also be in
sing of the
it was a qu
small satell

The a
so that t

* Com

The pre
to astronomy
number of stu
the progress
would place th
for Advanced
soon as I saw
Museums. It w
has just elaps
Xanthakis, in
be worth while
ment that my
my adding th

Within o

University Cli

sumed by the

justify the de

Phocas, N. Tsai

willingness an

The historic data
to all who take note
tends at all periods to
some historical events
are amply embellished
after the event. Such p
In like manner we m
of Helice by earthqu
example chronological
nected with the [disa
later and of which it
phenomenon occurred

Indeed, here it is
of which one was the
in such unusual circumstances
during the whole of a year,
and, moreover, so does he say
to Plutarch) and Aristotle

1. Diod. Sic. XV. 5.

2. Aristotle. Meteorologica.

- They are placed into orbit by the rocket, and then the rocket is jettisoned. The capsule then enters the atmosphere and begins to descend. As it descends, it experiences friction with the air, which causes it to heat up. This heating is controlled by the heat shield on the front of the capsule. Once the capsule has descended through the atmosphere, it enters the ocean and is recovered by a ship.

lostratus,
Aegos Potam
pean shore
of the Ath
with this ev
that the fa
Athenian f
later on tha
occurred d
468/7 B.C.,
Of the
provided b
chronologic
by Aristot
second in o
does not gi
with what
He states
during the
appeared t
two points
was a ques
during the
was dry an
gulf a Nort
that, for he
according t
in question

(page 108). S
(466/5), since
Diogenes Lae
preceding Oly
years 470-465
more accurate
See about th

“And some say a
(that is the annihilation
a stone of vast size had
day by the dwellers on
long description of the
teorites). But Daïmae
xagoras. He says that
was seen in the heaven
not resting in one place
so that fiery fragments
ed in all directions and
in that part of the earth
amazement, were asse
as a trace thereof, but
bore almost no propor

however, even for the
precedented. The mos
since he has preserved
conviction by the roun
gent readers ». Plutarc

derivation
the stone w
was corre
learning, h
he agrees
blessing, si
ficient mon

(9) The
faith of Ana
instances wh
ment of the
So that full a
older and gr
will be exp
According
derivation of
some mount
led. Among t
winds; it was
raneous with
meteorites w
fall from the
Because, the
way interpre
sage from Cha
then «it com

The info
who believe i
enquiry at th
the better ap

Up to an
cisely the sam
Chemistry. F
the shooting
theory but it
considered as

In 1802
considered as

On the 3
cterised the e
in full daylight
had happened

The description

«stone or metal» thunderbolts from the ancient Greek folklore point of view were considered to be collected the neolithic people and used them as means of punishment. (Among others see A.H. Smith, *Mythical peleki* or star-axes, a

After the positive identification of terrestrial material components of the thunderbolts it was found that they got condensed by chemical processes in the atmosphere that it was a matter of a natural phenomenon. The famous Laplace, alterer of the solar system, explained that the moon. Many meteorites fell from the stars before it was very well known that the moon was formed until only in 1866, when H.S. WILLIAMS, The Smithsonian Institution, Washington, D.C.,

Anaxagoras, (presumably the first Greek philosopher who explained regarding the origin of the world that the bodies are stony and hard) in his theory of gravitation but their fall from the stars was not explained. In the same happened during the formation of the sun. The bodies were detached from the sun and should be loosened by the attraction of the Earth, so that its resistance would be overcome.

Even this formula did not fully explain the course of the bodies, carried out of the sun. The relaxation in the tension of the bodies (=unusual) to περιπτόνη (peripetonē) as the «unusual» expression of the course, according to the Lysander, IV p. 265). They fall «into the great ocean», which is now believed by our modern scientists to be covered by water. (MASON, Meteorites, p. 10). The initial one Element of the universe, that is our Earth should be formed in the same way.

Thus Anaxagoras was the first to make the specifications of contemporary cosmogony. His boldness and adventurousness owing to the fact that he had dared to describe the world as a «atheist» Chladni,

the comet and self-evident skies for « several refers. (See however, hole meteorites known regards the major specialised lines are the

Meteors speed of their somewhat over in opposite direction the speed of the a further 5.5 meterites especially is not great. They into small fragments larger speed is the formation as diameter striking speed rally evaporated where it struck as also the appearance is lacking nesses. Generally of the equally which on the 3 guska, and of fifty kilometres tops turned to bared of all b

When they then their speed enter the atmosphere to friction with before these s

The intensity of its light, the size of the crater, the locality and the nature of the meteorite are all factors which to some extent or less are determinants of the damage which meteorites reach the earth. The amount of energy retained. For small meteorites the energy is usually formed at the point of impact and is released as heat. Meteorites recordable with the diameter of the crater recorded)...made a hole 10 meters in diameter. The velocities of meteorites which have been observed range from about 100-200 meters per second. A meteorite of this size tends to break up... (which is possible if it has a large mass).

quite different: a projectile may be called an explosive, striking the Earth at 10 km. per second, than the same mass

tely vaporized meteorite of

The resu
ple¹² rightly
Siberia, that
be incalculab
the exception
ancient recol
led narration
dle Kingdom
served upon
Petersburg, a
wrecked Man
including the
all, together
the heavens

After all
of contempor
conclusions a
the formation
that such ph
tants, after re
in size, we ca
into fragmen

12. F.L. W.

13. ERMAN
regarding the f
But since 70 %
in the water es
meteorite, and
record of a pers
1954). This lad
broke through
a slight bruise.
struck by mete
member rightly
of New York.)
seat of the dri
garage, accordi

ned we must surmise
not fragmented, that
should also have the
a great stone and of
they are of a genera
time in which vast s
traves, drums, and r
of immense size a s

The greatest sig
in the description of
Not the slightest do
by Daïmachos to o
been the lowest pos
given by Aristotle, th
ing doubt that the
family of small astero
explained ¹⁴. We ca
of Aristotle as to th
between the third an

All these things
culty, if the meteorite
said that the express
gency, and that the
The meteorites of a
rious climatic influen
count their breaking
that the largest know
1948 at Furnas of N
known greatest sider
shape and of dimens
Ahnighito, removed i
1894 has dimensions
are also several doze
We must imagine it
was characterised as

14. BAKER, Astronomical Society of America, Vol. 10, p. 10.

15. BAKER, Astronomical Society of America, Vol. 10, p. 11.

differences exist in the

out by exp.
of a crater
of curious
of the ston
hope, that,
will also be

In cas
tons and i
can put ev

Indeed: H
been estim
about 100

rounds it.

Pleistocene
remouved

in moraine

that «the r

glaciation»

teorite, ab

face of the

sent the ap

know, ther

some big n

problems w

There

formation o

(literally «d

to the com

this descrip

tance is po

orbit must

passage fro

happened in

and gave t

freed from

more it aga

If the

orbit the m

it was suffic

strange expressions
confusion is being m
standing, if it were
Daimachos would ha
« days » (instead of n
sible « continuously »

If we suppose th
only during the nigh
day) and that the t
explained. The cloud
with the tail of the c
rican satellite « Echo
the Earth, know tha
They also know that
an irregular trajectory
optical illusion, but h
and similarly the sam
orbiting from West t
tion of this planet up
opposite part of the
smaller satellite of M
descriptions by Daïn
was an «immense stor
orbit.

According to all t
not appear to contain
owing to the simulta
the comet and of the
dealt with by archae
meteorite of Aegos

to the even
but to the
was «contin
with the in
ever, is the
enormous s
broke off fr
This d
brilliance o
question of
so that its
of the shoot
still vividly
however, a
the lower s

The re
the suspect
story of thi
is as follow
The co
a periodica
bears. Halle

16. Possi
ries. For man
the Earth, tha
contingency.
reminded us o
I vividly rem
silent cold fla

It so hap
phallenia nam
on to the mai
fresh cheese a
the last upon
bolder ones u
Time went b
monster held
started little I
after the other

comet of 1682, very
comets of 1607 and
having in consequence
again after 76 years
period fluctuated largely
as due to deviation of
Jupiter). In the mean
accuracy.

Clairaut discovered
to even 600 days.
be justified, the comets
week of the year. (It was
mas day of 1758).

mation was only on
perihelia of the comets
always due to the
Historical researches
help of Chinese and
are testified up to the
of its orbits bring us
Earth). I did not play
hidden in Greek
however, that the
Daimachos refer to
thus being also verified
to fall during the
Earth. If it is possible
phenomena, it is a

It is perhaps well to
Meteorology (A, 7) of
bodies, provoke with
several comets, the
this occasion, that a
stone was taken along

17. R.H.BAKER, A.

18. BAKER, 246.

19. F.G. WATSON,

Comet.

terwards in
peared». Plut

was Aristotle
Aristotle tries

Aristotle

it with the p
strengthen his

(name of arch

with the ston

according bo

another less t

der DE, which

which in reali

the correct, a

Archon

1) Demotion

2) Theagenide

3) Eucles, son

of Molon.

4) Asteios

5) Nicomacho

The black

an historic me

collected and

this date is

of Plutarch's source
stone falling. Hence
in the days of Plut-

In so far as I can
object of official an-
because the meteorites
spectacular and frightening,
believed to day by
asteroids, which after
and assumed various
meteorites are derived
terrific explosion of
was due to the fall of

The experts will
it is possible for the
comet, since we already
to the Earth, as to call
the explicit testimony
teoroliths falling upon
in the same direction.

Such themes are
the experts. We have
manner in which the
nomers can take up

Prior to any further
of Aegos Potamoi shal-
Greek realm. In con-
sible by the Greek scien-
that a scientific mis-
be, if possible, a mi-
matter is also of inter-
bitants of the Penin-
some kind of a sanc-
relative dedicatory ob-

very probable
greater interest.

The stone
the centre of
it may be dis-
and of «imme-
of Natural H
were found,

It should
historical and
meteorites sh
meteorites, a
ding meteorite
ought perhaps
Royal Researc
is necessary
order that the
devices, which

Meteorites
this reason t
According to
regarding me
and is render
this new inv
search himself
showing mete
the ordinary
help him imp
of the discov

The word
According to

22. A prov
but it made no
BESNAULT, BCI
dere, Bazarlik,

23. F. WATSON

24. WATSON

25. MASON

throughout the world depends to a large extent on the civilisation of the country found in Japan, «a country, but which remains

I do not know very well, but in proportion the natural conditions of the country, the stretches of sea and land, etc., will pass unnoticed. This is represented in Mason's book. In connection with the number of siderites found in that countries with Japan, it is known that since the inhabitants of Japan have 330 siderites to 1000 st

Good examples of siderites are known from all over the world. It is also known from the Egyptian tombs before it made its appearance in Europe (about 2000 - 1900 B.C.), and in Egypt already during the reign of the Pharaohs of the 1st dynasty. Analyses have shown that the siderites of Egypt have a different origin.

Characteristic of the siderites of Japan is that they are and possibly also in some cases may be, have been written about by the author. They hold an outstanding place among the emitted metal in the world. The analyses of the author are characteristic of the siderites of Japan. The first encountered iron in Japan was a siderite, associated with magnetite, etc., was called by the author "magnetite". The nature, while the word "siderite" is used in the other it is always

26. MASON, 22.

27. G.A. WAINWRIGHT

is that since
of the Hittites
in Egypt, a
was added

In the
I refer to the
no black iron
case the Hittites
that is to say
etymologically
hold good,
meant by the
from the st

The literature
richer than that
(*kataebates*)
Some scholars
all-highest or
occasionally, naked), stone
tas. The result
conclusion²
meteorites,
which was s
lus in Emesa
Greek sanctuaries
be of value.

Among the
catalogues the
that of the C
stone which
of Aegos Pot
Macedonia and
stones of Antioch

28. FRAZER, *Religion and Magic*, p. 100.29. A.B. COOPER, *Archaeological Record*, p. 100.

30. ANTIQUITY, Vol. 10, p. 100.

SP MARINATOS.

might be counted as
to that of Casas Grandes,
fully bound in ribbons.

Concluding the history of
a meteorite (Plate 1) found
within the excavations of the
Crete. It is a find which
rites in certain archaeological
catalogue of meteorites,
historic surrounding.

The meteorite of Crete
the excavations of the Palace
B.C. Not being recognized
in a corner of the excavation
several important shipwrecks
it belonged, as a most
of this flourishing colony
gated and valuable was
store room 19 talants
gically therefore the
between 1600 and 1400
came and how it ended
carried there from a
fines, considering that

The meteorite had a
length 29 cent., as great
weight 9,900 grammes
through its melting, the
cuts made through sand
rather destined for
stone was made, and
chemical or other charac-

31. MASON, (Meteorite)
must be reckoned that of

32. The usage has been
which they were found:

33. The above dimensions
of Heracleion. Dr. St. Ale-

We have
seals. We a
stone has
times «met
certainly a
We ha
1200 B.C.)
dized lump
lennium B.
around 180
mainly ring
more prec

34. S. F.
published in
35. Iron
bibliography
Soc. Lund V.

It remai
the study of t
of view. (Le
According to
one from a st
parcillu, whi
the commerc
to the Grrek
He believes f
or in the Het
except «hapa

Concerni

the Greeks r
my own inve
B.C. in Egyp
Mycenaen re
my paper Th
Europe (p. 1
riche, Vol.

Further,
extracted, to
arrives at the
σιδη side (p
should mean

meteoritic origin

It should be
the metorites of C
desirable that it sh
tain that addition

Surely these are
it is to be observed,
presuppose the fact, th
(it should be much mo
that the reddish ores c
name existed earlier
falling from the heaven
to get smelted iron fr
cerning them).

Ἐν πρώτῳ

νην νὰ μὲ κο-

δποίαν κατώρι-

τὰς γνώσεις ἐν-

·Ο κ. Μα-

καὶ ταχύτητα ν-

ίσορροπήσῃ ἐπ-

ἀναγκασθῇ οὗτος νο
εἰσέλθῃ ἐντὸς τῆς ἐπ
καταλλήλως, ὅστε το
συνάγεται ὅτι μόνο
μάζης, ἀφοῦ εἰσέλθῃ
τοιαύτας, ὅστε νὰ κο
ρετηρήθη μέχρι σήμε
μετεωρίτης, ὅστις ἔπει
φόρος τῆς Γῆς ἐπὶ¹
δόχως ἐκ τῆς ἀτμο
θὰ ἐμείσωνε λίαν αἰσ
νὰ εἰσέλθῃ κατ' ἐπο

Τὸ πλέον ἄξιοσ
οφορία τοῦ Ἀριστ
οας» καὶ ὅτι δὲ κομ
εῖναι ἀτελῆς. Διότι
κατὰ τὴν ἑσπέραν
μιᾶς νύκτας πρὸ τῆς
τὸν Δαῖμαχον ἐπὶ¹
παμμέγεθες ὡς φλογ
τεθλασμένας τροχιάς
ται θραύσματα διά
ὅπως ἀκριβῶς οἵ διο
ἐπρόκειτο περὶ κομῆ
τὰ γνωστὰ φαινόμεν
ούτου εἴδους φαινόμε
τὴν πτῶσιν τοῦ με
εἰς τὰ ἀρχαῖα κείμεν
φαινόμενον τὸ δποί

“Ἐτερον ἐνδιαφ
στοτέλην κατὰ
ἡ θάλασσα ἥτο κυμ
γας νότος. Ἐκ προ
ρολογικῆς καταστάσε²
ὅρον «μέτωπον». Το
τῆς πτώσεως τοῦ μετε
κατὰ τὸ θέρος. Τοιο
σεως καὶ θὰ ἐξηκολο

διμως τοῦ Ἀθεωρεῖ αἴτιον
ἐποκειτο οὐχ στάσεως, ἢτις
ὑπόνοια μήποσεως καὶ οὐχὶ^ν
ποδὸς τὴν ἔηρον τῆς Χερσονήσου
τοῦ Ἀριστοτέλης δὲ τούτου
ἔξω δὲ τούτου
ἔὰν πράγματι φαινόμενον ἀντί^ν
ἔν φαινόμενον
Τunguska τῆς
(ὅ παρατηρηθεῖσαν τούτου δὲν πνον ἀπὸ συστοιχίας τοῦ κομητηρίου θέτεντα οὐδετελευταία αὗτη τηρήθη εἰς τὸν τηρηθεῖσαν τῆς Tunguska λίαν ἐμφανίσθη.

‘Η παρατηρηθεῖσαν τῆς

τὰ οὐρανία τημα: ὁ κομητηρίου περὶ τοῦ κομήτη μερινὴ ἀνακούειναι ληνικὴ ἐπιστήμηστορικῶς ἔξηναι.

’Εκ τῶν ἀλλήλων φαινόμενον

τοῦ μετεωρολίθου καὶ
πτώσεως τοῦ μετεωρολιθοῦ οὗτοῦ ἀλλὰ κατὰ τηνῶν τούτων φαινετοῦ πίπτουν ἐτησίως πιθανὸς ἀριθμὸς τῶν χὴν τὴν περιλαμβάνει δηλαδὴ περιοχὴν ἐκτεωρίτην κατ' ἔτος τηνιάσει πρός τὴν Γίρην πιθανότης τῆς συγκρήτου εἰς τὴν προαναντήντης διελεύσεως μεσπόντου εἶναι 1 : 2 ἀνεξάρτητα ἀλλήλων πιθανότης δὲ αὗτη τῶν Αἰγαίων Ποταμῶν τέρας μάζης.

Τέλος ἡ πρότοις ἀνεύρεσιν τοῦ ἐν λαϊστα σύγχρονα μεγάλη, ἴδια ἐφόσον π

Ἐπίσης ἐπιθυμεῖ δημοσιευθῆ, εἰ δυνατόν ἀλλοδαποὶ ἀστρονόμοι λευσις τοῦ κομήτου ὅλως ἴδιαιτέραν σημείων

The first

Under what

attracted by

and finally f

system, then

for the captu

the inner co

equal to 0.00

the only astero

near the inn

tances from

We thus see,

of the Earth

Astronomers

asteroids pas

of our planet

the Earth, o

tact surface

of the Earth

nent satellite

can a small b

satellite of ou

Hence, it see

Earth and on

inside the Ea

its velocity v

COM

One of the most important pieces of information given by Aristotle concerning the comet which appeared in his time was that unfortunately Aristotle had not seen it himself. On the other hand he described the comet as a body of vast size, though not very large, moving along in a broken form, by reason of the heat and flashed fire, just as we see the sun and the moon in the sky. It was also of such great size that it cast a shadow on the earth, and it was visible at night. Aristotle's description of the comet is very similar to that given by Hipparchus, who also described it as a body of vast size, though not very large, moving along in a broken form, by reason of the heat and flashed fire, just as we see the sun and the moon in the sky. It was also of such great size that it cast a shadow on the earth, and it was visible at night.

Another important piece of information given by Aristotle concerning the comet is that it was visible at night. This is a very rare occurrence, as the comet is usually visible only during the day. Aristotle also states that the comet was visible at night because it was a meteorite.

unately An if we accept are obliged of the nucle logous to, h (Siberia) due of the comet tively small maining pa phenomena etc.). One observed in teorite the n of many ki

The presence of celestial bodies this comet or another appeared since historically the year 468 according to support strongly indeed Hall's special interest mean, that of Halley's

We thus find occurrence of comet, (2) the through the phrase of A time of the simultaneous possible. In mass of 200 probable number Greek Peninsula.

CO

be one meteorit
proach to the E
bility of a close
in the area con
probability of th
during the wint
rance of these th
even smaller, if
mentioned above.

Finally, I w
meteorite. With
is very great, es

T

